

AVSTRIJCI SO ZOPET ZASEDLI LVOV.

SPLOŠNI POLOŽAJ UGODEN ZA AVSTRIJO IN NEMČIJO.

Po srditem cestnem boju je padel Lvov zopet v roke Avstrijcev. -- Mesto se je nahajalo v posesti Rusov, ki so ga zasedli pri prvotnem zmagovitem prodiranju. -- Ostende se baje že nahaja v rokah Nemcev, ki prodirajo sedaj proti morju in Calais. -- Portugalska bo posegla v vojno in sicer na strani zaveznikov. -- Odrejena mobilizacija.

Rusi pregnani iz Lvova.
London, Anglija, 14. oktobra. — Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz Haaga, Holandske, poročilo, da so bili Rusi po hudem boju prisiljeni zapustiti Lvov v Galiciji. Lvov, glavno mesto Galicije, so bili zasedli kmalu potem, ko je izbruhnila vojna.

Manchester, Mass., 14. okt. — Avstro-ogrski poslanik dr. Dumba je dobil od zunanjega ministrstva več važnih podatkov glede sedanjega vojne. Brzojavka se glasi: — Naša fronta se razprostira od Laneuta preko Sanoka do Karpato. Rusi so se na celi črti umaknili. Na vse načine so si prizadevali zavzeti trdnjavo Przemyśl, kar se jim pa ni posrečilo. Nadalje smo prepodili tudi one tri ruske kolone, katere so na treh mestih prekoračile Karpate. Na jugu bolj počasi napredujejo. Parkrat smo premagali posamezne oddelke ruske in črnogorske armade, ko so hoteli doseči do glavnega mesta Bosne, Sarajeva. Ko so dospeli Rusi v Lvov, so podminirali vsa važnejša poslopja, da bi jih razstrelili, če bi bili prisiljeni umakniti se. Avstrijci so jih s tako naglico pregnali, da niso mogli izvršiti svojega načrta.

Moč avstrijske armade.
London, Anglija, 14. oktobra. — Vojaški strokovnjaki so mnenja, da se nahaja na vzhodnem bojišču poldrug milijon avstrijskih in nemških vojakov. Ob šlezki meji je koncentriranih 270.000 avstrijskih vojakov.

Nevaren sovražnik.
Pariz, Francija, 14. oktobra. — Havas-agenturi poročajo iz Rima, da se v Galiciji, na Sednograškem in severni Ogrski pojavi z vsakim dnem nekaj novih slučajev kolere. Zdravniki so že pred par tedni mislili, da so to bolezen zatrli, toda kot se vidi, so bila vsa tozadevna prizadevanja zastojna.

General Auffenberg.
Rim, Italija, 14. oktobra. — Prejšnji avstro-ogrski vojni minister general Auffenberg se je zopet povrnil k fronti. Vesti, da je bil zaradi nesposobnosti in nezmožnosti odstavljen, so neresnične.

Rusi poškodovali "Zeppelin".
Petrograd, Rusija, 14. okt. — Blizu Varšave je neka ruska kosaška patrolja toliko časa streljala na nemški balon Zeppelinovega sistema, da se je moral spustiti na tla. Posadko so vjeli. Balon je precej poškodovan.

Rusi ukradli dragoceno zbirko.
Manchester, Mass., 14. okt. — Avstro-ogrski poslanik je dal časopisju na razpolago brzojavko, ki jo je dobil z Dunaja. Brzojavka se glasi: — Ko so Rusi zapuščali Lvov, so vzeli s seboj dragoceno zbirko, katere se je nahajala v zavodu Osolinsky. Pobrali so tudi nekaj knjig, ki so naravnost neprecenljive vrednosti.

Smrt v valovih.
London, Anglija, 14. oktobra. — Iz Berlina poročajo: — Na Dunaju je bilo danes oficijelno razglašeno, da so Avstrijci popolnoma potolkli oni del ruske armade, ki je oblegala Przemyśl. Ostanke so se umaknili preko reke San. Ker so bili provizorični mostovi zelo slabo napravljeni, se jih je nekaj podrla, vsled česar je utonilo veliko število ruskih vojakov. Zapadno od Cirova se boji še vedno vrše. Naša kavalerija je poglajala v beg neko rusko kosaško divizijo. Slabo vreme zelo ovira vojne operacije.

Dolgotrajna bitka.
London, Anglija, 14. oktobra. — Petrogradski dopisnik "Morning Post" je sporočil svojemu listu, da se baje ob reki Visli vroča bitka med avstrijsko-nemškim in ruskim vojaštvom. Bitka traja lahko še cele tedne, predno bo zmagala ta ali ona stranka. Fronta je dolga šestdeset milj in se razprostira ob levem bregu reke Visle. Iz vsega tega se da sklepati, da so se ostanki avstro-ogrsk armade združili v celoto in da so Rusi prenehali s prodiranjem proti Krakovu. Nemci imajo v rokah več važnih železniških prog.

Washington, D. C., 14. okt. — Tukajšnje rusko poslanstvo je dobilo iz Petrograda brzojavko, ki se glasi: — Na črti, ki se vije od Varšave ob Visli in Sanu do Przemyśla, se je vnela vroča bitka. V Vzhodni Prusiji je situacija napetostna.

Položaj v Carigradu.
London, Anglija, 14. oktobra. — Vest, da je pozval angleški poslanik v Carigradu žene in hčere poslanikskih uradnikov, da naj takoj zapuste Carigrad, se danes potrjuje. Ko ga je ena izmed njih vprašala, če je to absolutno potrebno, ji je odvrnil: — Jaz vam ne morem na dolgo in široko razkladati, če je potrebno ali ne. Vedite samo, da nisem izdal tega povelja brez vzroka.

Ukrcanje angleških čet v Ostende.
London, Anglija, 14. oktobra. — Z zapadnega bojišča se ne ve vstred stroge cenzure ničesar doletnega. Zadnja oficijelna poročila, katere je izdalo francosko vojno ministrstvo, ne povedo skoro ničesar in tukajšnji časnikarski urad je danes le sporočil, da so na levem krilu zaveznikov angleške čete nekoliko vrgle nazaj sovražnika. Ni pa se imenovalo kraja, kjer se je vršil spopad.

V čamkarskih in vojaških krogih se priznava, da so pričeli Nemci zopet s prodiranjem proti obali in Parizu, potem ko imajo praktično celo Belgijo v svojih rokah. Danes sem dospelo poročilo, da se že nahaja Ostende v rokah Nemcev, se je dementiralo, vendar pa je padca mesta pričakovati vsaki dan, ker ne morejo dobiti tamošnje čete zaveznikov nikakih ojačenj. Angleške čete, ki so se nahajale v mestu, se je zopet ukrcalo. Iz pristanišča so odpluli vsi transportni parniki, ki so se nahajali tamkaj.

Kot je situacija sedaj, se ne more Nemcem zabraniti zasedenja obali do Duenkirehen in Calais. General Kluck je raztegnil svojo bojno črto zopet do morja, vendar pa upajo zavezniki, da bodo zmagali v veliki bitki, ki se bo odvila med Kortrik, Ypern, Duenkirehen in Ostende. Ako se pa ta pričakovana zaveznikov ne izpolni, ali se pa Klucku posre-

Zasedenje Ostenda od strani Nemcev.
London, Anglija, 14. oktobra. — Zasedenje Ostenda od strani Nemcev se je najbrže izvršilo, dasi ravno se z oficijelne strani dementira to vest. H. Cozens Hardy, vojni poročevalec tukajšnje "Daily News", potrjuje indirektno zavetje tega pristaniškega mesta v brzojavki, katero je oddal opoldne: "Jaz sem zadnji čamkarski poročevalec, ki zapušča Ostende. Nemci se lahko vsa ki trenutno polastijo mesta, ker so belgijski kolosarji sporočili, da se nahajajo prednje straže Nemcev le tri ure oddaljene od Ostende. Na pirihi se nahaja 15 tisoč obupanih beguncev, ki so morali zaostati, ker niso našli prostora v transportnih parnikih, ki so odpluli iz mesta.

Zavetje Antwerpena je bilo najhujši udarec za Anglijo.
Berlin, Nemčija, 14. oktobra. — Zavetje Antwerpena se smatra povsod za največji poraz Angležev, kajti oni so bili, ki so hujskali Belgijce na trdovratnem odpor. Belgijski kralj je baje hotel izročiti trdnjavo, da prepreči razdejanje in nadaljno prelivanje krvi. Angleži pa so mu zabranili izvršitev tega namena. Predno so ušli, so razdejali v pristanišču 32 nemških trgovskih parnikov. Razdejanje je bilo popolnoma nepotrebno ter le čin osvete.

Pribežniki na Holandsko.
Haag, Holandska, 14. oktobra. — Število angleških in belgijskih vojakov in častnikov, ki so pribežali preko meje in katere se je interniralo, se ceni na 35.000 mož.

Zahvala kralja Alberta.
Bordeaux, Francija, 14. okt. — Belgijski kralj Albert je poslal danes predsedniku Poincaré brzojavko, v kateri se mu zahvaljuje za prijazni sprejem, katerega se je pripravilo belgijski vladni, ki je bila premeščena v Havre. V brzojavki daje kralj izraz upanja, da bodo ostali zavezniki končno vendar zmagoviti.

Nemško svarilo Francozom.
Pariz, Francija, 14. oktobra. — Neki nemški letalec, ki je plul včeraj preko Rouen, je metal iz aeroplana letake, ki so nosili sledeče besede: "Francozi, varajte vas! Nemci zmagujejo na vseh straneh! Varujte se verolomskih Angležev."

V Črnem morju pričakujejo velike morske bitke.
London, Anglija, 14. oktobra. — Včeraj sem dospelo poročilo, da se nahajata obe prejšnji nemški križarki "Goeben" in "Breslau" z drugimi turškimi bojnimi ladjami v Črnem morju, je bilo danes potrjeno z brzojavkami, ki so dospеле iz Sofije. Ako bo posegla Turčija v vojno, se bo turško brodogradnje takoj spoprijelo z ruskim, ki je plulo v ponedeljek v južni smeri od Constanze.

Portugalska je pričela z mobilizacijo.
Lizbona, Portugalska, 14. okt. — Portugalska vlada je sklenila, da izvrši sto let staro pogodbo, glasilom, ki jo mora dati Angliji v slučaju vojne 10.000 vojakov na pomoč. Po ponovnih konferencah z voditelji strank, je odredilo ministrstvo mobilizacijo cele portugalske armade. Nemčiji se ni še napovedalo vojne, vendar pa je nemški poslanik že pripravljen, da odpotuje v Madrid.

Bulgarska ostane nevtralna.
London, Anglija, 14. oktobra. — V Petrograd prestavljeni dosedanj bulgarski poslanik je izjavil danes, predno je odpotoval, da bo Bulgarska na vsak način varovala svojo nevtralnost. Pri svojem sklepu bo vstrajala vlada v Sofiji tudi v slučaju, ako bi posegli v boj tudi Rumunska in Turčija.

Nemci pred Varšavo.
Berlin, Nemčija, 14. oktobra. — Iz poročila, ki ga je izdal danes veliki nemški generalni štab, je razvidno, da Nemci v Rusko-Poljski zmagovito prodirajo. Slabo vreme in blatne ceste jih skoraj prav nič ne ovirajo. V ozemlju zapadno in južno od Varšave se ne nahaja nobenega Rusa več. Sovražnik je hotel še enkrat prekoračiti pri Ivangorodu reko Vislo, pa je bil z velikimi izgubami vržen nazaj. V eni sami bitki, ki se je vršila ob vzhodno-pruski meji, so izgubili Rusi 50 topov.

Nemci so znova zavzeli gubernijo Suvalki. Neka petrogradska oficijelna pisarna naznanja, da so imeli Rusi zadnje dni naravnost velikanske izgube.

Ruska zmaga.
Petrograd, Rusija, 14. okt. — Rusko vojno ministrstvo naznanja, da so poglajali Rusi na levem bregu reke Visle Nemce nazaj. Neki ruski regiment je vjel dva nemška bataljona. Časopisje pravi, da so si Rusi osvojili več utrdb v neposredni bližini Przemyśla.

Potres na Jamajci.
Kingston, Jamaica, 14. okt. — Danes zjutraj ob 2. uri in 15 minut je bilo čutili močan potresni sunek, ki pa ni napravil nobene škode.

SLOVENSKE REZERVISTI IZ TRŽIČA NA GORENJSKEM.

Situacija v Južni Afriki. Odstop Carranze. Ultimatum S. G. Maritza.

Angleži so zelo razburjeni in pravi da je bil podpolkovnik Maritz podkupljen od Nemcev.

NASPROTNIKI.

Buri pravijo, da bodo ostali lojalni in v vseh ozirih podpirali vlado. Ljudstvo je nezaupljivo.

London, Anglija, 14. oktobra. Vsi Angleži odločno obsojajo podpolkovnika Solomona Maritza zaradi ultimatum, ki ga je poslal južno-afriški vlad. Vsi krogi so mnenja, da je to nesramnost, kateri ga ni para. Maritzu očitajo, da je bil podkupljen od nemške vlade in da računa pri izpeljavi svojih načrtov na nemško Južno Afriko. Vlada je Maritzu preveč zaupala. On se je enostavno prodal Nemcem, kot se je prodal svoj čas ministrski predsednik general Botha Angležem. General Smuts, ki je prvi spoznal Maritzove zmožnosti se je zelo motil v njem.

Iz Capetowna se poroča, da so večinoma vsi Buri na strani vlade in da bodo ostali popolnoma lojalni. Maritz ima malo pristašev, pa ga bodo še oni, ki so sedaj na njegovi strani v kratkem zapustili, ko bodo izprevideli, da je slepo orodje v rokah Nemcev. Vlada dobiva z vseh strani zahteva, da se vrne v domovino. Maritzovi pristaši pravijo, da je njihov vladja odločno proti Nemcem. Ljudem kličejo v spomin govor, ki ga je imel za časa Herrero-kampanje. Med drugim je baje tudi rekel: — Dajte mi petsto Burov, pa bom spodil iz Južno Zapadne Afrike vse Nemce in Hotentote.

Buri niso še nikdar Nemcem dosti zaupali, v tem slučaju jim bodo pa še veliko manj. Vsakomur se čudno dozdeva, da se številni Maritzovih prostovoljcev z vsakim dnem množi.

Washington, D. C., 14. okt. — Tukajni agent Ville, Frank S. Thomas, je danes zvečer objavil, da je dobil iz glavnega stana Vile v Juarezu brzojavko z naznanilom, da se je narodni konvenciji v Aguas Calientes sprejelo odstopilno prošnjo generala Carranze.

"Poročilo se glasi: "Konvent se je sestel ob 3. uri popoldne. Prošnjo Carranze za odstop se je sprejelo. Predsednika Konventa, generala Antonio Villareal se bo predlagalo kot provizoričnega predsednika."

V tukajšnji agenturi konstitucionalistov niso hoteli danes zvečer pojasniti položaja, vendar pa se je namignilo, da bodo z generalom Villareal zadovoljni tudi pristaši Carranze.

Washington, D. C., 14. okt. — Vojni tajnik Garrison je poslal danes gvernerju Huntu v Arizoni sledečo brzojavko: Ravno sem sprejel vašo brzojavko glede varstva življenja in imetja Amerikancev vspricho bojev, ki se vršijo na mehiški meji. V Naco, Ariz. imamo sedaj 14 stotnij kavalerije in dva oddelka s strojnimi puškami. General Bliss mi poroča, da skušajo uplivne osebe v Naco pomiriti prebivalstvo. Naša naloga obstaja v tem, da zavarujemo mejo ter opustimo vse, kar bi lahko dovedlo do oboroženega konflikta med ameriškimi vojniki in Mehikanci."

Glasom poznejših poročil se je gverner Hunt uklonil prošnji vojnega tajnika in predsednika ter ne bo odposlal milice v Naco.

Denarje v staro domovino.

Promet z Avstrijo se je toliko zboljšal, da smo se zopet odločili pošiljati denar v staro domovino. V slučaju, da bi se razmere pozneje na kak način predrugačile, in bi se denar ne mogel izplačati določenim osebam, bode mo istega vrnili pošiljateljem, ali pa še enkrat odposlali. Nikakor pa ne moremo jamčiti za tako točno poslovanje, kot preje v normalnem času. Zato svetujemo rojakom, da začasno pošiljajo le za nujne potrebe, manjše zneske, kateri naj bi ne presežali naenkrat svoto 500 kron.

CENE:

K	\$	K	\$
5....	1.10	100....	20.50
10....	2.15	110....	22.65
15....	3.15	120....	24.60
20....	4.20	130....	26.65
25....	5.20	140....	28.70
30....	6.25	150....	30.75
35....	7.30	160....	32.80
40....	8.30	170....	34.85
45....	9.35	180....	36.90
50....	10.35	190....	38.95
55....	11.35	200....	41.00
60....	12.40	250....	51.25
65....	13.40	300....	61.50
70....	14.45	350....	71.75
75....	15.45	400....	82.00
80....	16.50	450....	92.25
85....	17.50	500....	102.50
90....	18.50		

FRANK SAKSER.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
21 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

On celo leto velja list za Ameriko in
"pol leta" \$3.00
"pol leta za mesto New York" 1.80
"pol leta za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 4.50
"pol leta" 2.55
"četrtletna" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Printed every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Doplat bres podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.

Donar naj se blagovolji poslati po —
Money Order.

Prilagamobi krajja naročnikov pre-
simo, da se nam tudi prejšnje
izdajice naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in poslatvjam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
21 Cortlandt St., New York City.

Telephone 487 Cortlandt.

Razmotrivanja o vojni.

Iz zadnjih poročil glede polo-
žaja na obeh bojiščih je razvidno,
da Nemci in Avstrijci zmagovali.
To je bilo pričakovati že takoj v
začetku vojne. Državi, ki posve-
tita vse svoje moči, skoraj vse de-
nar, ki ga imata na razpolago, v
vojnaške zadeve, državi, ki se leta
in leta pripravljata na vojno, mo-
rata zmagovali.

Vzemimo toraj najprej Avstri-
jo, ki nam je bližja kot Nemčija.
Avstrija je izdala dandana več
kot en milijon kron za vzdrževanje
armade in mornarice. Leto ima
tristošestdeset dni, toraj je v enem
samem letu izdala skoraj štiristo
milijonov kron.

Dve leti je še enkrat toliko, deset
let je desetkrat toliko...
Štiristo milijonov so morali
plačati Nemci, Slovenci, Hrvati,
Čehi, Slovaki in druge narodnosti
v Avstriji na leto, da sedaj
zamore ravno tista Avstrija po-
šiljati na morišče njihove sinove.
Kolikokrat se je moral skloniti
ubogi kmet, da je zbral potrebne
krona za davke, koliko je morala
pretrpeti uboga mati, da je vzgo-
jila svojega otroka! Z denarjem
avstrijskih davkoplačevalcev je
kupila vlada topove, da strelja
Ruse, z denarjem ruskega muža
je kupil Rus orožje, da strelja
naše ljudi. Zakaj je vsega tega
treba? Ali je vojna potrebna za
razvitek človeka, ali je kje zapi-
sana postava, da se sme umoriti
nedolžnega človeka? Mislimo, da
je ni nikjer.

Morilec se ponavadi obesi ali
se ga napravi na kak drug način
neškodljivega, v vojni pa pojejo
slavo onemu in odlikujejo z vse-
mi mogočimi križci in svetinjami
onega, kateri jih je največ pobil.
Morilec še nikdar in nikjer ni do-
bil odveze, v slučaju vojne se pa
vladarnji zahvaljujejo samemu Bo-
gu za zmago.

Na eni strani Kristusovi nauki
o ljubezni do bližnjega, na drugi
pa mesarjenje brez konca in kraja.

Kako si upa nemški cesar, kate-
rega bo zgodovina po vsej pravici
imenovala "cesar Viljem mori-
lec", reči svojim vojakom, da naj
gredo v boj za sveto stvar, da je
on odposlanec samega Boga? Ka-
ko bo sprejel Bog njegovo molit-
vo, ki jo bo molil, če bo zmagal:
— Hvala ti, da si dal zmago na-
šemu orožju, hvala ti, da smo s
tvojo pomočjo pobili toliko in to-
liko sovražnikov...

To ne bo molitev, to bo bogo-
kletstvo!

Mi nismo ne proti Nemčiji, ne
proti Avstriji, ne proti Rusiji. Mi
smo, kakor je gotovo tudi vsak
pameten in razumen človek, proti
klanju, proti krivici in zatiranju.

Šele ko bo izstreljen zadnji
strel, ko bo skrhana zadnja sab-
lja, se bo lahko reklo, da je na-
počila nova doba. V senci orožja
ne bo pa še vedno pojavljale naj-
nižje strasti, v senci orožja je bil
še vedno vsak, navidez še tako
napreden narod, podoban najpo-
bližjemu blazen!

Slovenske vesti in dopisi.

Za najbednejše med bednimi.
— Kot smo že na tem mestu poroča-
li, priredi newyorško Slovensko
samostojno društvo prihodnjo so-
boto, dne 17. t. m. zvečer svoje
letno veselico "Vinsko trgatvo".

Ker je čisti dobiček te prireditve
namenjen v najplemenitejšo svr-
he, namreč za najbednejše med
bednimi slovenskimi družinami v
stari demovini, je veselčni odbor
ukrenil vse mogoče, samo da bi bil
uspeh te prireditve tem boljši in
čisti dobiček tem večji. Pova-
bil je vsa tukajšnja slovenska
društva ter posamezne rojakinje
in rojake, v kolikor so mu bili na-
slavi na razpolago. Kot kažejo
predpriprave veselničnega odbora,
bode za različno zabavo kar naj-
boljše preskrbljeno, vsled česar
apeliramo še enkrat na vse Slo-
venstvo v Greater New Yorku in
okolici, da se zgoraj omenjene
prireditve v kar največjem šte-
vilu udeležijo in tako pokaže pravo
bratroljubje in sočutje do onih, za
katere je čisti dobiček te veselice
namenjen! Veselica se prične to-
čno ob 8. uri zvečer v Beethoven
Hall, 210 iztočna 5. ulica blizu 3.
Ave. v New Yorku.

Gowanda, N. Y. — Kakor pov-
sod po Združenih državah, so de-
lavske razmere tudi tukaj zelo
slabe. Tu so namreč razen tovar-
ne za lep (lim) še tri strojarne.
Ena teh, v kateri se izdelujejo
navadno usnje, je že precej stara,
druga, v kateri se izdeluje tako-
zvani krom, je bila zgrajena pred
dvema leti in tretjo za podplate
pa gradijo letos, oziroma so jo
preselili iz Alpine, Mich., sem.
Celo poletje se je delalo po tri do
štiri dni v tednu in obetalo se
nam je, da bode v jeseni boljše.
Toda komaj se je jesen pričela,
je bilo odslovljenih skoro polovi-
ca delavcev, ostali pa delamo ne-
kateri cel teden, drugi pa po tri
do štiri dni in še manj. Za sedaj
ne svetujem nikomur sem hoditi.
Čeravno se obrne na boljše, bodo
najprej vzeli one, ki so bili že v
tovarnah zaposleni. — Pred krat-
kim smo imeli v naši naselbini tri
slovenske poroke, in gospa Štok-
lja se je tudi oglasila ter poda-
rila neki slovenski družini krep-
kega sinčka. Mlademu Slovincu
želimo ljubo zdravje, novoporo-
čencem pa obilo sreče in božjega
blagoslova. — Karol Strniša.

Parsons, Pa. — Ta naselbina je
zelo malo znana med Slovenci.
Delavske razmere so slabe, tako
da nikomur ne svetujem hoditi
sem. Nikdo naj ne misli, da se tu-
kaj denar sede zaslužijo. Poleg te-
ga se tudi zelo težko dobi in je
še vedno veliko število brezpo-
sejnih. Naš "Matiček" je tudi
nekje v tej bližini, pa nič ne vem,
kako se mu kaj godi. Mislila, da
rad pogleda včasih za kakim le-
pim dekletom, kot je že navada
pri peclarjih. Pozdrav! — N. N.

Iz pisma,

ki ga je pisala neka rojakinja iz
Trčica na Gorenjskem, posnema-
mo to-le:

V Ljubljani je vspolno ran-
jenec. Mišnekov Nace ima des-
no roko ranjeno od šrapnela. Ni-
kdo ne ve, če jo bo mogel še kdaj
rabiti. Z bojišča je prišel grozno
slab. Ranjenci, ki leže v Ljubljani,
so pripovedovali, da so vojaki
jedli surov krompir in surovo pe-
so, samo da so si nekoliko potola-
žili lakoto...

Mi nečemo k pismu ničesar pri-
pomniti, ampak naj si vsak čita-
tel sam ustvari sodbu, v kakšnih
razmerah žive za časa vojne vo-
jaki v Avstriji.

Milko Vogrin.

Novela. — Spisal dr. Stojan.

(Nadaljevanje.)

"Ti se preveč vznemirjaš radi
tega, ljuba moja", odvrne svoji
ženi vitez Arnold Skenovski. —
"Meni je vseeno, ali je kdo Ne-
mce, Madjar ali Slovan. Pri obrti-
nji se na to ne gleda, temveč me-
ni je tisti najljubši, ki promptno
in najboljšje plačuje ter največ
premore. Bi-li jaz ne bil na to
gledal in ne bi smatral imetka in
denarja za najboljšo narodnost,
ne imeli bi tega, kar imamo. Ime-
tek moj pa se tu tudi priznava in
visoko ceni. Baron Benda, ta pre-
cej premožni madjarski grajščak,
želi, kakor ti je znano, moje Olgo
za sinova, in meni samemu je tudi
ljubo, ako postane moje dete ba-

ronovka in bogata grajščakinja,
četudi madjarska. To je zdaj ona
misel, s katero se vsak dan bavim
in stvar bode v kratkem dogna-
na. Robert Benda, nadporočnik,
izstopi kot stotnik iz vojaške zve-
ze, prevzame posestvo in grajšči-
no na Blatnem jezeru, in moja
Olga dobi lepo doto, bode sreča
na soproga z njim."
"Lepi so sicer tvoji načrti, ali
jaz jih nisem kaj vesela", odgo-
vori mirno gospa, listajoča po
knjigi, katero je začela ravno čiti.

"Seveda, vi ženske imate ved-
no nekaj ugovarjati. Zakaj bi ne
bila mojega načrta vesela?"
vpraša jo malo nevoljen Skenov-
ski.

"Zato ne, ker delaš račun brez
gospodarja, in gledaš, da bi bil
z bogat in visokega plemstva,
najrajši kakšen grof, ali na to pa
ne pomisliš, kaj poročje k izbra-
nemu ženinu dekle, ki naj z njim
celo svoje življenje živi! Prva
stvar je sreča in zadovoljnost za-
konska, ne pa denar."

"Ti govoriš o sreči in zadovolj-
nosti zakonski, a ne pomisliš in
ne veš, da je denar glavna pod-
laga zakonski sreči! Ali bi bila
midva tako srečna in zadovoljna,
ako bi pomanjkanja trpela?" pri-
stavi zmagozono gospod Skenov-
ski.

"Ali bi pa bil najin zakon tako
srečen in bi-li bila midva tako za-
dovoljna, ko bi naju ne vezala
prava ljubezen?" vpraša naglo
Berta svojega moža in ga iskreno
poljubi. "Glej, prva podlaga vsej
sreči je ljubezen, ki vse vlada in
osrečuje; ona je ista nevidna
moč, ki nerazrušljivo veže ženo
in moža. Kjer prave ljubezni
manjka, tam ni sreče in božjega
blagoslova. Z malina sva začela.
Bil si majhen obrtnik na Češkem.
Tam sem te jela spoznavati. Sre-
na ljubezen je naju v zakon zve-
zala, in ta zakon je srečen in bla-
goslov božji je vladal nad njim.
Imava dvojce otrok, in to pridna
in ubogljiva otroka. Ti si veliko
prigospodaril, postal si vitez, ker
si obrtnijo toliko povzdignil, in
naša hiša je spoštovana in čisla-
na..."

"Od tega pa naj tudi otroci ne-
kaj imajo", seže jej naglo sprog
v besedo. "Sinu se ne bode treba
tako ubijati kakor meni. On kon-
ča svoje pravoslavne studije in
prevzame potem vodstvo mojega
gospodarstva pod mojim var-
stvom. Olga naj postane baronov-
ka in grajščakinja ter srečna že-
na, saj jo gotovo veže ljubezen
do Roberta in njega do nje. Jaz
sem se o vsem tem dogovoril z
očetom baronom Bendo, in tudi sin
njegov Robert že ve o tem in je
prav vesel. Zatorej upam, da mi
Olga in z njo ti ne bodeš ugo-
varjali, kajti moja skrb za tvo-
ho hišo in otroke ti je dovolj zna-
na..."

"Ali si že z Olgo o tem govo-
ril?" vpraša zdaj mati vsa v skr-
beh.

"Ne, ker se mi ni zdelo potre-
bno. Kar odločim jaz, to bo ubog-
ljiva hči, kakor je Olga, tudi ra-
da storila. Sicer pa lahko ti o nje-
ni nagnutenosti povzeš in jej ta
moj načrt naznaniš. Volja moja
naj bode njej in tebi povelje."
"Se-li ima ta zveza z Robertom
že tako hitro izvršiti?"

"Vse stvari nič ne nasprotuje,
kakor sem se nocoj, pogovarja-
joč se z gospodom Bendo, prepričal,
in naznanjen ti zdaj kot gotovo,
kar sem ti prej le mimogrede kot
svojo domnevo omenjal. Poletu,
ko pridemo k vama v Poreče, bo
lahko zaroka, in v jesen, ko se
vrnemo z dežele v mesto, se naj
poroka vrši. Baron Benda name-
rava namreč priti v Poreče in čez
poletje tam ostati. Tudi Robert si
prosi odpusta za en mesec ali dva
in hoče ta čas za nami preživeti."

"Kako pa, da mi nisi tega prej
naznanil?" vpraša začudeno gos-
pa svojega soproga, oponašajoča
mu z glasom, da ni lepo jej kaj
takega zakrivati.

"To ni bilo mogoče, ker se tega
sam nisem prej vedel. Nocoj sva
se šele z baronom o tem natanko
zmenila in stvar do tja dognala,
kakor si slišala. Baron je začel
sam o tem govoriti, in zdi se mi,
da mu moje prijateljstvo vedno
ljubeše postaja in da bi je jako
rad s poroko najine hčerke in
svojega Roberta utrdil."

Soproga ni možu po teh besed-
dah več ugovarjala, ampak začela
dalje čitati, da bi si misli raz-
guala. Skenovskega pa je spaneč
posilil in končno je trdo zaspal.

Šmrtna tišina nastane; le moč-
no dihanje spečega soproga je
drnilo nočno tiho. Mati je u-
ganila luč, ker ni mogla dalje
brati, a tudi zaspati ni mogla.
Kajti njeno srce ni mirovalo. Raz-

ne misli so jej po tem pogovoru
rojile po glavi. Mislija je na svo-
jega ljubelega otroka, katerega bi
naj tako naglo izgubila, na svojo
drago Olgo, ki je še neizkušeno
osemenjatelno dekle, in bi naj po-
stalo tem, nikakor ne nežnemu
baronu v roke. "In morda ga še
ne ljubi, saj mi ni nikdar kaj ta-
kega o njem govorila, da, še ne
omenja ga rada!"

Tako premišljujoča vleče to tja
k svojemu otroku. Radovedna je,
ali že Olga spi ali ne. Morda jo še
glava boli, ali pa bi je notranji
boj s svojim srcem, kajti gotovo
jej je Robert o vsem tem že govo-
ril. Zakaj pa je bila nazadnje ta-
ko pobita, da, celo žalostna?

Mati je uganila misli in čute
svoje hčerke. Olga se je, dospelvi
v spalnico, vrgla tja v naslonjač
in začela ihteti. Bolele so jo v sr-
ce srdite besede Robertove in
njegovo obnašanje proti njej. Ro-
bert ni vedel, da je žali Olgo z
vsako hudo besedo, katero je le
govoril o Vogrinu. Zmerjal ga je,
imenoval ga priprostegega ubožca
in reveža, ki le toliko ima, kar
mu dobrovoljno ljudje podajojo,
ki nima stalnega mesta in ga tudi
ne bode dobil, za to hoče že on —
Robert Benda — skrbeti. Vogrin
ne zasluži službe cesarske, ker je
v svojih pogovorih premalo do-
moroden, premalo "avstrijski",
in se celo drzne svoj narod, ta
ničvredni narod slovenski, ali
kako ga že imenujejo, ki obstoji
iz samih poslovenjenih Ogrov,
Nemcev in Italijanov, zagovar-
jati, Slovence proslavljati in dru-
ge narode psovati!

Tako nekako je pobijal Madjar
Robert Benda dr. Vogrina, naše-
ga mirnega, plemenitega rodolju-
ba, pred Olgo. Sumnil ga je
zmožnosti do najnesramnejših
del in mu oponašal njegov ob-
skurni rod in rojstvo.

Robertove besede so delale na-
sprotni vpliv in utis v Olginem
srcu. Robert je želel Vogrina pri
Olgi očrnuti, a on se jej je le še
bolj omilil. Robert je hotel zapre-
čiti njeno občeje z njim, a ona
je še bila bolj prijazna proti Vo-
grinu. Robert je hotel, da Olga
sovrži tega plebeja, a njej je
tem bolj dopadalo Vogrinovo ve-
denje, govorjenje. Milikova usoda
jej je bila znana, in ona je čutila
z njim tekočo vsakdanjega živ-
ljenja in hude udarce njegove ne-
mle sreče. Od tega večera se je
začela zanj bolj zanimati; šele
daj je spoznala natanko razloček
med Robertovim in Vogrinovim
značajem. Ljubila je kot deset-
letna deklica v Milku Vogrinu
svojega učitelja, a zdaj ga je spo-
štovala kot človeka. Spoznavala
je njegove lepe lastnosti in si na-
tihiem mislila: tak mož bi znal o-
srečiti deklico, tak značaj je po-
treben, da evete sreča v zakonu!

Medtem ko so se jej lastnosti Ro-
bertove vedno temnejše in grše
dozdevale, svetila se je krepost,
značaj in človekoljubje, nežnost
in rahlostnost Vogrinova ter jo
zase navduševala.

Kakor zatemni jutranje sonce
s svojimi zlatimi žarki zvezdice
na nebu in prežene ves mrak in
temoto, tako je pregnalo Vogri-
novo sonce kreposti v nežni de-
kleci vsi nagnutenosti do Roberta
in zatemnilo v njeni duši vse mi-
sli o navidezno lepah lastnostih
Robertovih. Vogrin je bil Olgi
solnce, po katerem se je, kakor
solnčnica v naravi, nadejno ozi-
rala in si ga želela nase potegniti
ter se vekomaj greti ob njegovih
blazenih žarkih.

Tako Olga žaluje premišlje-
vala. Misli na Roberta so bile pol-
ne srda in jeze, na Vogrina polne
ljubezni in pomilovanja. Zidala si
je neizkušena deklica zlate gra-
dove v oblake, kovala si zvezde
svoje prihodnosti na nebo. Kaj bi
vse storila za Milka, kako bi mu
mogla pomagati, da bi postal sa-
mostojen, da bi dobil plačilo za
svoj trud, za svoje studije, za
blage nazore! Dala bi mu najbolj-
šo službo, postavila bi ga za pro-
fesorja v največjem mestu, naj-
rajši seveda na Dunaju; želela bi,
da bi učil takoj kot učna glava
na vseučilišni stolici ter postal
imovit, poznan, zaslužen mož! In
kaj bi bilo potem z njo?... Ali bi
je ne mogel osrečiti Milko name-
sto osornega Roberta, ki jo je no-
coj tako žalil!

Ta večer jej je bil Robert že
naznanil, kako se on čuti srečne-
ga poleg nje. Omenjal je, da bode
prevezel posestvo in da se hoče v
kratkem oženiti, želi si pa le tako
blage ženice kakor je Olga. Le ta-
ke lastnosti in take razmere, ka-
kor so njene, seveda le glede na
doto, zamorejo ga osrečiti! Ima
jej neko skrivnostno razodeti, ki od-
loži obema prihodnost, a zdaj še
ni vse dognano, da bi se že mogel

jasno in odkritosrčno z njo o tem
pogovarjati.

Iz vsega tega je Olga lahko
sklepala, kaj jo pričakuje, da jo
misli Robert snubiti, da bi naj po-
stala grajščakinja tam na Ogr-
skem, tam na Blatnem jezeru. Ona
bi naj bila žena moža, ki vse so-
vrži, kar ni višjega ali vsaj ba-
ronovega plemstva. Ali tak mož
— pride jej nehoče na misel —
bi lahko enkrat tudi njo preziral
in jej metal v oči, da nima plem-
enitih pradedov, da je oče le vi-
tez po cesarski milosti, sicer pa
priprost suknar. Tega ne, tega
nikdar! "On ne ljubi mene, am-
pak moj denar, moje doto!"
vzdihne naposled. "Mene bi radi
le prodali in oni me kupili, da jim
rešim posestvo in obstanek, jih
rešim denarstvenega propada!"

Uboga deklica je dolgo slonela
tako premišljujoča. Trudnost in
zaspasnost jo končno posili — in
ona lahko na naslonjaču zaspi.

Sanjala pa je čudne sanje: Sta-
la je na robu velikega jezera.
Gledala je v temno, zeleno vodov-
je. Dna ni bilo videti. Valovje je
silno bučalo ob skalnati breg. Na-
enkrat pa zagleda med valovi ne-
ko stvar. Bilo je truplo. Valovje
ga gnalo proti skali, kjer je
ona stala. Vse krvavo in pobito
pljuskuje ga valovi ven na o-
borežje. A ono ni bilo mrtvo; gi-
balo je roke in noge. Slednjič se
vzdigne. Prikazen se jej zdi zna-
na. To je — to je — on, to je —
Milko — Vogrin!

Samega strahu se je Olga
vzdramila ter vsa omamljena kli-
cala: "To je — on, to je — Milko
Vogrin!"

Pri teh besedah vstaja, širi ro-
ke, hoče nekaj objeti, a zdaj iz-
pregleda — in pred seboj vidi
stojčico — svojo mater.

Mrlka luč je obevala blede,
prestrašeno Olgino lice. Mati jo
prine za roko in jo pritiska k se-
bi, prša jo: "Kaj ti je, moje
drago, ljubo dete? Vzdrani se,
Olga, jaz sem! Ali še ne spiš. Za-
kaj nisi v postelji? In še zdaj
oblečena!"

Tako je stavila mati vsa pre-
strašena še mnogo vprašanj svoji
Olgi ter jo tolažila.

"Dobro sem storila", mislila si
je potem sama pri sebi, "da sem
šla gledat, ali že dekle spi." Ko
sta namreč gospod in gospa utih-
nila in je bil soprog zaspal, ona
pa ne spati mogla, premišljala je
dolgo o usodi svojega otroka, ko-
nečno pa vstala in šla gledat v
Olgino spalnico. Začudi se, ko vi-
di luč goreti, Olgo pa še oblečeno
ležati na naslonjaču. Nekaj časa
jo ogleduje, ali glej! Naenkrat
se vzdigne in hiti njej v naročje,
ključica ime: "Milko Vogrin!"

V kratkem se je Olga zopet za-
vedla, mati jo je spravila v po-
steljo, jo iskreno poljubila, naga-
nila luč in se podala v svojo so-
bo, zadovoljna, da je spravila
otroka k sladkemu počitku...

(Pride še.)

Na planini.

Čez solnčno plan blesteči hiti
Studenčna vodica.
In mnogo tam lepo dehti
In sevita se cvetica.

Pa vendar ni studenec to,
Ki pred menoj vali se;
Pa vendar ni polje ravno,
Ki pred menoj žari se!

Deklece sem presrečno jaz —
Kako bi pač ne bilo?
Saj njega ljubim večno jaz
In z nevestljivo silo!

Oj, srčee mlado, skrbno,
Ravnina si prostorna,
Po tebi pa žari svetlo
Ljubezen se uzorna!

Krasen je on, kot solnčni svet,
Ko z zori se prižiga.
In ljub in zvest in plemenit
In mlada moč krasi ga!

Brez njega — kaj počela bi,
Kako bi li prestala?...
Oh, vekomaj trpela bi
In vekomaj plakala!

Zato, zato pa, ljubi moj,
Udan mi ti ostani.
In ti, Stvaritelj nad menoj,
Lepo mi ga ohrani!

Linčanje črna-morilca.

Angleton, Tex., 14. oktobra. —
Večja množica ljudstva je pote-
gnila danes iz ječe črnc Joe Dur-
fee, ki je bil spoznan krivim, da je
umoril preteklo leto Mrs. Seitz
iz Post City, Tex. Obesjen bi bil
moral biti pretekli teden, a se je
izvršitev preložila na 30 dni. Se-
daj so ga pa ljudje kar sami lin-
čali.

Samomor starke.
V hiši št. 1577 Ave. A v New
Yorku si je prerežala 70-letna
Wilhelmina Weiss vrat. Policia-
ni ambulančni zdravnik je mogel
konstatirati samo smrt.

boljšati prijateljske odnose med
Združenimi državami in latinski-
mi na jugu.

Velik izvoz.**Novi poslanik za Argentino.**

Washington, D. C., 14. okt. —
F. J. Stimson, novi ameriški po-
slnik za Argentino, ki bo odpo-
taval 1. novembra na svoje novo
mesto, je imel danes daljše po-
svetovanje s predsednikom. Pred-
met posvetovanj je bil, kako iz-

Washington, D. C., 14. okt. —
Ameriška vlada je pregovorila
nekaj velikih tvrdk, da so začle
zopet izvažati svoje blago v
Evropo. Zadnji teden se je eks-
portiralo nenavadno veliko mno-
žino različnih stvari. Ladije ki
izvažajo, so pod pokroviteljstvom
Združenih držav.

NAJBOLJŠA SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s so-
delovanjem več strokovnjakov, je
založila Slovenic Publishing Co., 82
Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe
isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Naznanilo.
Vsem svojim starim odjemal-
cem, kakor tudi ostalim roja-
kom, ki nameravajo naročiti

pravo kranjsko harmoniko
naznanjam, da sem se radi obilo naročb moral preseliti
z 233 Hopkins St. v večje prostore na 192 Jefferson Street.
Tu sem sigurne, da bodem vsakemu lahko takoj ustre-
gel po njegovi želji. Za vsako blago jamčim.
Za obilo naročil se priporoča

John Weiss, izdelovatelj harmonik
192 Jefferson St., Brooklyn, N. Y.

ZASTONJ! ZASTONJ! ZASTONJ!

RADI VOJNE smo nakupili veliko zalogo različnih predmetov od neke
propadne nemške trgovke. Sklenili smo, da dajemo te predmete ZASTONJ
z našimi urami. Kdor kupi toraj od nas možko ali žensko uro, dobi gori
naslikanih 8 predmetov ZASTONJ. Ti predmeti so:

1.) Veržica 2.) Privesek 3.) Nožič 4.) Pero 5.) Britve 6.) Ura-budil-
ka 7.) Prstan 8.) 32 kaliber revolver na 7 strel.

Ako torej hočete n

Stava Amerikanca.

(Novela.)

(Konec.)

"Ki ima že sive lase in je star čez petdeset let", je pridjal King. "Nikdar ni dobro, da se ozira samo po denarju, kdor se ženi ali mož. Ko sem jaz peljal svojo ženo pred oltar, sva oba skupaj imela komaj tisoč dolarjev."

Lacroin je vstal. "Prosim, odprite zopet naročeni obed", je rekel ter pogledal na malo uro na kamini. "Imam neko važno in nujno poyt."

"Well, Mr. Lacroin. Prav srečen izgledate!"

Lacroin mu je veselo pokimal in odšel.

V slavnostni obleki za obisk se je Lacroin pripeljal pred dvorec v Vrtni ulici št. 6. Izstopil je ter korakal skozi vrta ter kmalo stal pred polkovnikom Rochementom in njegovo hčerjo.

Ta dva sta ga spoznala šele, ko se jima je predstavila. Mlada deklica je pri tej ceremoniji vsa zardela.

"Gospod olkovnik", začne Rene, "tu me vidite v postavi, kakor sem v resnici. — Hvala Bogu, nisem brezposeln pohajkač ali beraski vrtušarski delavec, ne propadel ženij, temveč človek od dobrega rodu in brezmadežnega glasu, pri oblastih najboljše zapisan. Zahvaljujem se vam, da ste skazali gostoljubnost revežu, mojemu jaz, in Vas prosim, da mi ne zamerite komedije, ki sem jo igral pred vami in Vašo gospočo hčerko."

Stari polkovnik je bil vidno razveseljen in plave oči mlade deklice so se mu smejale veselo in brez vsake zmedenosti. Njegov prostodulni nastop je takoj prebil led in razvil odkritosrčno kramljanje.

"Morate nama natančno pripovedovati, dragi gospod Lacroin, kaj vas je privedlo do čudne uloge", reče Rochement.

V s trto obsajeni vrtni klet sedelo je troje ljudi, ki jih je združila usoda na tako čudnovati način, in Rene je pripovedoval z vsem humorjem o svoji stvari in njenimi posledicami, pri čemur pa ni pozabil resno razkrivati, kar je videl in tudi sam izkusil sile in pomanjkanja. Med govorom so mu uhajale oči na lepo razvito cvetko v beli obleki, ki mu je sedela nasproti, dočim je polkovnik silil gosta, da ne pozabi okusiti dobre kapljice, ki jo je iz globine svoje kleti pustil primesti, da počasti izvanrednega obiskovalca.

In Rene je zopet videl prostor, kjer je delal kot dninar z motiko in lopato.

"Bil sem doslej nepridiprav", reče k svoji lepi sosed, "ki ni imel drugega opravila kot trošiti in zauživati svoje obresti — odšel pa bo moje življenje posvečeno koristnemu delovanju."

Ko je odhajal, moral je obljubiti, da kmalo zopet pride; svez in naraven način mladeniča se je nenavadno dopadel staremu gospodu.

Pri bančnem ravnatelju je bila zbrana odlična večerna družba. Krasi prostori prtiljica so žareli v bujni razsvetljavi in miza je bila umno okrašena s cvetličami in rožami. Poznala se je umetna nadarjenost domače hčere Ade.

Najbližnji hišni prijatelji so bili povabljeni, le Kinga ni bilo. Niti gospodar niti njegova hči, ki je bila opravljena z naduto eleganco, nista omenila njegovega imena in če ga je kdo med gosti imenoval, sta se delala, kot bi ne čula.

King je očividno padel v nemilost, da, še več — zdelo se je, kakor bi se sploh nikdar ne bil nahajal v teh krogih.

Kaj je bilo temu krivo, je bilo že vsem znano. King je namreč sam poravnal nesporazumljenje, ki je nastalo rudi njegove osebe, s tem, da je pri zadnjem obisku pri Lillejevih z najmirnejšim glasom povedal, da bo v kratkem praznoval svojo srebrno poroko. Pričujoči so kar okameneli. Ada je prvič v svojem življenju dobila krč, da je kričala kot obsedena. Njena lahka narava jo je pri tem udarcu zapustila. Zarki okrog Kingove glave so naenkrat zginele, njegovi milijoni ga niso mogli obvarovati pred osodo, da je padel iz uloge, "interesantnega moža v srednjih letih" ter da je postal "stari bedak".

Toda Rene Lacroin-ova zvezda je začela zopet močno vzhajati.

Sedel je poleg lepe bankirjeve hčere, ki je razsipala nad njim najzibljivejši koketerijo in najsladkejši smehljaje. Upala je, da bo občuten poraz poravnala z krasno zmago na tej strani.

Ali kavalir ob njeni strani je ostal nenavadno hladen in molčeč ter nepristopen vsakemu približanju.

Skušala ga je ojunaciti in ga dražila, če se misli na svojo ulogo zakletega princeza.

On jo je resno pogledal. "V zadnjih osmih dnevih sem šele videl, kakšen je svet v resnici, milostiva gospoča. To me je napravilo resnega in me sili k premišljevanju. Prišel sem do spoznanja, da je življenje, ki ga mi živimo, povsem napačno. Mi poznamo le opravilo: smetano posnemati iz polnih loncev. Nikdo od nas se ne briga za stokanje iz mučenih siromakov."

Ta pogovor je bil mladi lepotic skrajno tuj in neprijeten. "Jaz bi tudi ne hotela živeti med vsakim Petrom in Pavlom", je nemarno odgovorila. "In upam, da tudi Vi kmalo premagate neapetne utise, gospod Lacroin."

Ta je pa ostal hladen in kratkobeseden kot poprej. Deklica si je grizla ustnice iz same nevolje. Drugi so se pa pogovarjali o žalostnem udarcu Fouverjeve hčere.

"Konzul je resno zbolel", se je čulo, "in njegovi ljudje mu strežejo z nežno skrbnostjo. Nikdo ne govori o njem slabo in morda je bil sam najmanj kriv nesreče. Gospa konzulova je zelo v skrbeh zanj; redka žena."

"Ona ima vsaj zasebno premoženje", pripomni vmes Ada.

"Pravi, da bo dala prostovoljno vse v pokritje moževih dolžnosti. Niti vinarja noče obdržati."

"To je neumnost", zakliče Ada. "Ali prav nič ne misli na ubogo Suzano?"

"Suzana Fouver je čisto spoznamljena z materjo."

"Ta nesmetat Suzane in njene matere ni pokvari ves tek!"

"Odpoved je pač lahko zelo idealna, plemenita stvar, toda oprestiti mi — z eno besedo to je neumno, preneumno!"

"Vi bi ne ravnali tako, milostiva gospoča?"

"Hvala Bogu, da bi ni treba!"

"In če bi bilo potreba?"

"Pustimo raje ta dosaden pogovor! Saj nismo tu, da bi se pričkali. Vsaj naj stori, kar se zdi prav in kar najbolj prileže njegovi naravi. — Gospod Lacroin, govorite o čem drugem, prosim!"

Dvignila je kozarec ter zaljubljeno uprla svoje oči v soseda.

Večer tudi nadalje ni potekel po Adinem okusu: Bilo je preveč resnosti v pogovorih in Rene Lacroin je bil mrzel kot led. Prisiljeno in napeto je bilo tudi njegovo slovo.

Ada je plakala od jeze in sramote, da jo je tudi ta častilec zapustil, najbrž za vedno.

V klubu je bil prirejen odhajajočemu Kingu v čast obed za odhodno. Čeprav je bilo njegovo bivanje na Francoskem le kratko, je bilo vsem žal, da odhaja. Prijubil je s jim je s svojim priprostim a možatim vedenjem in s svojo odkritosrčnostjo.

Z veliko smodko med zobmi je King sedel na častnem prostoru pri tuzi.

"Gotovo boste zopet k nam prišli", začne pogovor Ruyter. "Saj ni tako daleč čez vodo."

"Mogoče je vse", reče King, "pa obratno bi bilo še boljše. Neizmerno bi me veselilo, če bi me hoteli obiskati vsi skupaj v New Yorku. Vabim Vas prav prisrčno, da boste moji gostje."

Pozneje je bilo opaziti v nekem kotu Kinga in Ruyterja v važnem razgovoru.

"Žalostna stvar se je dogodila s konzulom Fouverjem", pravi King.

"Da, prav žalostna."

King je globoko potegnil iz svoje smodke. "Jaz sem razčlovečen radi nesreče, kajti to je izvrstna rodbina. Pa tudi gospod konzul je poštenjak. Vsakemu se lahko nesreča prigodi."

"Jaz sem ravno istega mnenja."

"Mnogo prav izvrstnih ljudi sem spoznal na Francoskem. Če se pa vprašam, kdo se mi je najbolj dopadel, pa moram pripoznati, da baš gospo konzulova in njena lepa hčerka. Imam prav, ali ne, gospod Ruyter?"

Ruyter je živahno priklimal.

"Izvrstno", je zadovoljno nadaljeval King. "Veseli me, da sva enakega mnenja. Ako bi bil mlad in ne bi se bil oženil že pred štiriindvajsetimi leti, veste, kaj bi — Svoji k svojim!"

storil? Šel bi tja k gospe konzulovi ter bi dejal: 'Prosim za roko Vaše hčerke'. — Da, prav gotovo bi to storil."

Ruyter je opazil, da ga je Amerikanec čisto v kot porinil. Ne more mu uiti ne na desno ne na levo. "O — že razumem, kaj s tem nameravate", je hitro zaklical.

"Vrlo dobro. Ne bo mi torej treba na dolgo in široko razkladati. Miss Suzana ni le zelo lepa gospoča, temveč tudi zelo ljuba, ki ima plemenito srce. Kdor dobi gospočo Suzano za ženo, se ne bo kesal in bo zelo srečen žnjo."

"Mister King —"

"Star sem in precej sveta sem videl, dovolim si torej, da vam dam dober svet. Opazil sem, da mladi gospodje laskajo mladim damam, če vedo, da bo imela mlada lady veliko dobo. Videl sem tudi večkrat, da so mladi gospodje odšli, ko ni bilo več upati na dobo. Naenkrat je bila vsa ljubljena pri kraju. Ali ni to grodo?"

"Da, res je." Ruyter je pri tem trdno gledal v oči Amerikanca.

King mu prijazno priklama ter nadaljuje: "Prišel sem na Francosko, da poiščem nevesto za mladega Thompsona v New Yorku. Na nisem imel uspeha, moram se torej vrniti in reči Thompsonu: Lepa mlada dama, ki Te je očarala, je še lepša kot na sliki in poleg tega je še prav bogata. Toda manjka ji plemenitost in dobrotu srea in kdor jo poroči, ne bo srečen z njo. Srečen pa bi bil, če bi se vrnil v Ameriko in bi mogel tam reči: na Francoskem sem doživel sledečo lepo zgodbo: Neka mlada dama je izgubila vse svoje premoženje in žugala ji je siromaštvo; tu pa je prišel mladenič, ki ni gledal na denar temveč na sree, ki je ljubila dekalico tudi ko je čisto osiromašila ter jo prosil vkljub temu za roko in sree. To bi bil najlepši zaključek mojega potovanja na Francosko. Ali ne mislite tudi tako?"

Ruter hitro prime Kinga za roko in mu jo krepko stisne. "Vem, kaj mi je storiti."

In King je vedel, da bo izpolnil svojo besedo, da bo šel prihodnje jutro v hišo, ki jo je zadel žalost, in bo v njo zopet pričaral veselje in solnce sreče.

Rene Lacroin je sedel pri svoji nevesti na verandi v Vrtni ulici št. 6.

"Tako silno si bogat?" — je vzkliknila skoro preplašena deklica, ko je Rene razjasil svoje razmere svojem bodočemu tastu.

"Skupaj bova porabljala bogastvo, čigar moč je bila doslej brezplodna, zato, da bova zmanjševala veliko pomanjkanje in skrbi nesrečnikov in olajšala njih bedo. Vem, da me boš vestno podpirala pri takem delu, Olga. Svet vendar tako zelo potrebuje veselja in sreče. To me je naučila stava z Amerikanecem."

Ali se morejo Zeppelinovci ponarejati?

"Muenchener Neuste Nachrichten" poročajo: Nemški listi so pred kratkim poročali, da nameravajo Francozi zgraditi velik zrakoplov. Ker je vojska izbruhnila ga niso mogli več pričeti graditi. A če bi bili Francozi tudi zgradili po načrtih nemškega inženirja Boernerja zrakoplov, se ni bati, da so Francozi Nemce na polju dinamičnega zrakoplovstva dohiteli. Od teorije do tehnične izpolnitve je namreč korak zelo velik. Šele po večletnih izkušnjah so sedanji Zeppelinovci šele dosegli sedanjo tehnično dovršenost, kar velja tudi za druge vodilne zrakoplove. Zeppelinovci so premagali preizkuševalno dobo, dasi jih še vedno še vedno izpolnjujejo. Mogoče je seveda, da se tudi Zeppelinovci ponarejati. A dasi so si Francozi dne 3. aprila 1913 zelo natančno ogledali "Z 4", ki je bil prisiljen, da se je pri Lunevillu izkrcal, se še do zdaj ni čulo, da bi bili Francozi poskusili zrakoplov ponarediti.

BRATA VOGRIG, SLOVENSKI SALOON IN RESTAURANT.

211 Graham Ave., Cor. Stagg St., Brooklyn, N. Y.

se pripravljata — greaternewyorkim Slovencem za obilen obisk. Fina kuhinja, izvrstna domača in importirana pijača, izborna postrežba. V nedeljo dopolden brezplačno prigrizek. Ob nedeljah in sobotah sveder je na razpolago velika dvorana za ples. Moderno opremljeno kagljike.

— Svoji k svojim! —

Dvanajsti seznam izgub.

Ta lista obsega izgube slovenskega pešpolka št. 87 v Celju.

Vsak vojak, pri katerem nismo posebej zapisali, h kateremu polku spada, pripada k 87. polku.

Nadporočnik vitez Bolschwig, Teodor, ranjen; inf. Ajdnik Korol, 14. stot., Zbelouška, občina Konjice, ranjen. — Anzelak Ferdinand, Stajersko, 14. stot., ranjen. — Rez. inf. Berdnik Maks, Vuzenica, okraj Slovenji gradec, 14. stot., mrtev. — Beve Janez, 15. stot., okraj Brežice, ranjen. — Borovšan Tomaž, 15. stot., iz okolice Celja, ranjen. — Brečko Martin, 16. stot., ranjen. — Cveteržnik Anton, 16. stot., ranjen. — Elis Jožef, 15. stot., Loke, okraj Celje, ranjen. — Golob Alojzij, 15. stot., okraj Ptuj, ranjen. — Hriberšek Janez, 15. stot., iz okolice Celja, ranjen. — Ivanuš Andrej, 14. stot., iz okolice Ptuja, mrtev. — Jahn Jakob, 15. stot., Celje, ranjen. Jančar Anton, 15. stot., okraj Ljutomer, ranjen. — Jančar Janez, 16. stot., ranjen. — Jančič Frane, 15. stot., iz okolice Celja, ranjen. — Jančič Frane, (kraj ni povedan), mrtev. — Kamenšek Andrej, 16. stot., mrtev. — Kamenšek Frane, 16. stot., mrtev. — Keržan Janez, 16. stot., ranjen. — Ključak Luka, 15. st. St. Vid, okraj Brežice, ranjen. — Kokot Blaž, 14. stot., okolica Križevcev, ranjen. — Koren Alojzij, 16. stot., ranjen. — Kos Jernej, 16. stot., ranjen. — Kovačič Jakob, 14. stot., Mala Nedelja, okraj Ljutomer, ranjen. — Kovačič Janez, 16. stot., ranjen. — Kržan II. Frane, 15. stot., Globoko, okraj Brežice, ranjen. — Leber Leopold, 16. stot., mrtev. — Leskovec Janez, 15. stot., Oplotnica, okraj Konjice, ranjen. — Leskovec Jožef, 15. stot., Poličane, okraj Ljutomer, ranjen. — Link Jožef, 16. stot., mrtev. — Marinšek Jožef, 15. stot., Stranica vas, okraj Konjice, ranjen. — Megla Jakob, 14. stot., okraj Ptuj, ranjen. — Mesarec Jožef, ranjen. Močnik Andrej, 16. stot., ranjen. Oevrnik Anton, 16. stot., ranjen. — Ogrizek Janez, 15. stot., okolica Celja, ranjen. — Orač Janez, 16. stot., ranjen. Osojnik Frane, 15. stot., St. Peter, okraj Brežice, ranjen. — Osterman Vinko, 15. stot., Petrovče pri Celju, ranjen. Paj Anton, bosenski orožnik, Sv. Duh, okraj Celje, mrtev. — Pačoler Frane, 15. stot., okraj Slovenji gradec, ranjen. — Pešec Konrad, 16. stot., mrtev. — Petrovič Frane, 16. stot., ranjen. — Pokrišev Matija, 16. stot., okraj Ptuj, ranjen. — Polanec Jakob, 14. stot., Trnovec, okraj Ptuj, ranjen. — Poljanšek Alojzij, 15. stot., Luče, okraj Celje, ranjen. — Polner Anton, 14. stot., Celje, mrtev. — Potočnik, 15. stot., ranjen. — Povh Anton, 16. stot., ranjen. — Pučko Ferdinand, 16. stot., ranjen. — Rajh Anton, 15. stot., okraj Ptuj, ranjen. — Režek Anton, 16. stot., ranjen. — Sagmeister Jožef, 16. stot., ranjen. — Savodnik Andrej, 13. st. Guštajn, okraj Velikovec, ranjen. — Sesjak Rudolf, 15. stot., mrtev. — Sitar, 15. stot., ranjen. — Starkl Nikolaj, 14. stot., okraj Brežice, ranjen. — Strelec Jožef, 16. stot., ranjen. — Stuhel I. Frane, 16. stot., mrtev. — Sušnik Emil, 15. stot., Kozje, okraj Brežice, ranjen. — Terbuč Anton, 15. stot., okraj Ptuj, ranjen. — Valenti Jožef, 16. stot., ranjen. — Verhnyak Gabriel, 16. stot., ranjen. — Vožič Frane, 16. stot., ranjen. — Vrhovnik Karel, 13. stot., Soštajn, okraj Slovenji gradec, ranjen. — Zadravec Anton, 16. stot., mrtev. — Zakšek Jožef, 15. stot., okraj Brežice, ranjen. — Zamuda Jakob, 13. stot., Slabotinica, okraj Ljutomer, ranjen. — Železnik Anton, ranjen. — Žnidarič Ludovik, Stajersko, ranjen. — Zupanec II. Frane, 15. stot., Žusem, okraj Celje, ranjen. — Major Kremžar Jožef, pešp. 91., ranjen. — Poročnik Šule Hugo, pešp. 11., mrtev.

Ranjeni in bolniki 3. armadnega zbora, objavljeni v listi št. 8. Od 87. pešpolka: Fr. Blažič, Mostar. — Gregor Blemenitaš iz Slatine, Mostar. — Nad. rezerv. Brane Bodočnost, Mostar. — Tom. Brovček, Mostar. — Martin Vročkovič, Sarajevo. — Franc Brumski, Sarajevo. — Jožef Gril, Mostar. — Anton Horvitz, Sarajevo. — Janez Jančar, Sarajevo. — Janez Kolerič, Mostar. — Janez Kriboček, Sarajevo. — Jožef Leskovek, Sarajevo. — Jakob Mlakar, Sarajevo. — Andrej Molznik, Mostar. — Jožef Oprežnik, Mostar. — Janez Orač, Mostar. — Vincenc Ostermann, Sarajevo. — Gregor Plemenitaš, Sarajevo. — Frane Polanček, Sarajevo. — Jakob Polanec, Sarajevo. — Alojzij Propotnik, Sarajevo. — Ferdinand Pucke, Sarajevo. — Anton Rahun, Zavidovič. — Janez Rozman, Sarajevo. — Jožef Sitar, Sarajevo. — Frane Vorlič, Sarajevo. — Karel Zawodsky, Sarajevo. — Anton Zavidnik, Sarajevo.

Od 4. pešpolka: Gregor Kapun iz Lajtersperga.

Od 17. pešpolka: Pavel Kassa, Sarajevo. — Anton Wolanski, umrl v bolnišnici v Debič.

Od 27. pešpolka: Stefan Trnčič, Zavidovič.

Nečak domobranskega ministra nadporočnik Friderik pl. Georgi je padel na severnem bojišču.

Z Dunaja poročajo, da si pripeljali na Dunaj 2900 ranjencev, med njimi dva ruska častnika. V Solnograd so doslej pripeljali okoli 3000 ranjencev. Med ranjenci so vojaki pešpolkov št. 47, 27 in 97. V Celovec so doslej pripeljali okoli 1200 ranjencev. V Ljubljani je okoli 2000 ranjencev. Na Dunaj je pripeljal poseben vlak 277 vojakov, ki se ozdravljani vračajo iz raznih bolnic k svojim četam. Tudi v ljubljanskih bolnicah je že mnogo vojakov ozdravljenih odpuščenih. — Na severnem bojišču ranjeni: Nadporočnik 17. pešp. Bisehof, ki je došel v Ljubljano, in častnika Ivan Perles in Anton Perles, sinova ljubljanskega meščana, ki ima na bojišču štiri sinove. Sin postojanskega župana, poročnik Slavko Lavrenčič, je bil ranjen v hrbet in pripeljan v Postojno. V Ljubljano je pripeljan tudi sin dež. postojanskega dr. V. Gregorič. Učitelj C. M. šole pri Sv. Jakobu v Trstu, Herman Ipavec s Proseka, ki se je boril pri 7. pešpolku v Galiciji, je bil ranjen v levo roko ter se nahaja sedaj v Sopronu.

V garnizijsko bolnico in bolnico v belgijski vojašnici so med drugim ranjenci sledeči: Janez Poček, Cerklje, 17. pešp. — Janez Japelj, Borovnica, 17. pešp. — Frane Plahutnik, Podhrucka, 17. pešp. — Mihel Kenda, Volče, 27. domobr. polka. — Janez Benčina, Bloke, 17. pešp. — Janez Pogačnik, Breznica, 27. d. p. — Jožef Tomše, Griže, 27. d. p. — Janez Bučar, Cerklje, 27. d. p. — Janez Kralj, Mirna peč, 17. pp. — Janez Cudermann, Predoslje, 27. pešp. — Alois Luckmann, Ljubljana, 27. pešp. — Peter Schneller, Stari trg, 17. pešp. — Frane Jeraj, Ljubljana, 17. pešp. — Jožef Vombberger, Cerklje 27. d. j. — Stefan Klanc, Podgora, 27. d. p. — Janez Langus, 17. pešp. — Janez Lagler, Gradec, 17. top. p. — Osvedek, Škocijan, 27. d. p. — Jožef Kozar, Ljubljana, 17. pešp. — Alojzij Velikajne, Dol. Otlica, 27. d. p. — Ignacij Gričar, Trbovlje, 17. pp. — Janez Matičič, Rakek, 27. d. d. — Alojzij Lokan (Tolšane) 17. pešp. — Karol Roglič, Litija, 17. pešp. — Oskar Krauland, Srednja vas, 17. pešp. — Erhou-nitz, Ljubljana, 17. pešp. — Jakob Fortuna, Žiri, 17. pešp. — Valentin Hafner, Stara Loka, 17. pešp. — Frane Dežman, Ježica, 17. pešp. — Poročnik Stanislav Lovrenčič, Postojna, 17. pešp. — Ivan Rum, 97. pešp. — Anton Perhaj, 17. pešpolk.

V rezervni bolnici v centralnem semenišču v Gorici so nastanjeni še naslednji ranjenci: Jožef Čepak, kanonir 8. top. polka iz Smartna v celjskem okraju, ima zmečkan levo roko. — Frane Pahor, pešec 27. dom. p. iz Dola pri Mirnu, ima prestreljeno levo roko. — Rudolf Grudina, pešec 27. dom. p. iz Dolenc v Brdih, je obstreljen v levo stegno. — Elija Frankovich, nad. rez. 97. pešp., obstreljen v desni komolec.

V poročilu o ranjenih in bolnikih št. 9. so sledeči: Stotnik Hayder Rudolf, dom. polk št. 27., ubod v levo ramo, Dunaj. — Stotnik Kliman Tomaž, 17. pešp., zlomljena noga, Dunaj. — Kadet Mirnik Frane iz Babnega pri Celju, 4. domobr. pešpolk, ranjen, Dunaj. — Anzelak Ferdinand, 87. pešp., 14. stot., umrl vsled strela prsni. — Bolkovič Vincenc, 87. pešp., ranjen na roki. — Debelak Konrad, pešp. 87., ranjen, bil v Llovu. — Ivanuš Janez, 87. pešp., 8. stot., ranjen v levo roko, bil v Llovu. — Kamenšek Andrej, 87. pešp., 16. st. umrl vsled strela v trebuh v Višegradu. — Kosak Anton, 87. pešp., iz Trbovlj pri Celju, ranjen v desno roko, bil v Llovu. — Krevina Jožef, 97. pešp., iz Solne, ranjen, bil v Llovu. — Lah

Rudolf, 97. pešp., 12. stot. iz Tomega, ranjen, bil v Llovu. — Sesjak Rudolf, 87. pešp., 15. stot., vsled strela v trebuh, umrl v Višegradu. — Stermsib Maks, 87. pešp., 8. stot., ranjen v roko, bil v Llovu. — Sušič Ernest, 97. pešp., 12. stot., iz Gorice, ranjen, bil v Llovu.

— Valenti Jožef, 87. pešp. 16. stot., ranjen v roko, v Budimpešti. — Valentinič Friderik, 97. pešpolk, 11. stotinja, Trst, ranjen, bil v Llovu. — Zoby Pasut, 17. pešpolk, ranjen na glavi, bil v Llovu.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Dušna puša	—80	Nesrečnica	—30
Dušna puša v usnje vezano	\$1.00	Negoda na Palavanu	—30
Gospod, usliši moje molitve, eleg.	\$1.00	O jetiki	—15
gantno vezano	\$1.00	Pasjeglavi	\$1.00
Ključ nebeskih vrat	—50	Pavhla	—25
Marija varninja v usnje vezano	—50	Petrošini, znani N. Y. detektiv	—25
Marija varninja elegantno vezano	\$1.20	Pod turskim jarmom	—20
Otroška pobožnost	—25	Poroka po pomoti	—20
Rajski Glasovi	—40	Pota ljubezni 110 zvezkov	\$5.50
Rajski Glasovi v usnje vezano	—80	Potovanje v Lilliput	—20
Skrbi za Dušo v usnje vezano	—70	Poslednji Mohikanec	—20
Skrbi za Dušo elegantno vezano	\$1.20	Poslednja	—20
Skrbi za Dušo elegantno vezano	\$1.20	Prezignalec	—20
zaponi	\$1.40	Prezignalec	—20
Skrbi za Dušo v slonovo kost vezano	\$1.20	Prezignalec	—20
Sv. Ura elegantno vezano	\$1.20	Prezignalec	—20
Sv. Ura elegantno vezano z zaponi	\$1.40	Prezignalec	—20
Sv. Ura v srgin vezano z zaponi	\$2.00	Prezignalec	—20
Sv. Ura v slonovo kost vezano	\$1.20	Prezignalec	—20
Vrtec nebeski	—40	Prezignalec	—20

POUČNE KNJIGE:

Abecednik temski	—25	Šad greha	—60
Abecednik slovenski	—25	Sanje v podobah	—15
Abecednik slovensko-angelski tolm.	—50	Sita, mala Hindostanska	—20
Angl. slov. in slov. angl. slovar	—50	Skozor širn Indijo	—25
Domači zdravnik	—50	Skrivnostni srea	—20
Domači živnozdravniki	—50	St. prestola na morišče	—20
Drugo berilo	—40	Stanley v Afriki	—20
Hiti raznar	—40	Stezedlece	—25
Katekizem mali	—15	Strasna osveta	—20
Novi domovinski zakon	—20	Sv. Elizabeta	—40
Odvetnška tarifa	\$1.00	Sveta Genoveva	—20
Pesmarica, nagrobnice	\$1.00	Sveta noč	—20
Popolni nauk o čebelarstvu	\$1.00	Sveta Notburga	—2

Jugoslavanska

Katolička Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Bagdock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Berton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.
ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2, Ely, Minn.
JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vai dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne polijstave naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote. vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode osvrlo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA
J. S. K. JEDNOTE.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH.

Sv. Janez Krstnik, št. 37, Cleveland, Ohio.

Pristopili: Frank Bajt 91 17787 500 23. — Geo. Heimar 82 17788 500 32. — Filip Remskar 1889 17789 1000 25. — Zopet sprejeti: 60 2924 1000 44. — Ivan Pluth 77 4030 1000 29. — Mike Kožar 83 13134 1000 27. — Frank Knauz 82 15136 1000 33. — Ivan Mlakar 71 13870 1000 28. — Ivan Mikše 90 12297 1000 28. — Ant. Debeve 82 16902 500 34. — F. Mlakar 86 9383 500 21.
 Suspendirani: Frank Ivančič 82 11408 1000 27. — Alojz Lopkar 81 11750 1000 29. — Fr. Ahčin 74 2437 1000 29. — Josip Vovk 78 14231 500 23. — Franciška Pifolt 79 9371 500 27. — Julijana Ivančič 87 14102 1000 24.

Sv. Barbare, št. 39, Roslyn, Wash.

Suspendiran: Mike Brozović 74 7135 1000 34.

Sv. Mihaela, št. 40, Claridge, Pa.

Suspendiran: Mihael Hervol 79 5324 1000 27.

Sv. Marija Pomagaj, št. 42, Pueblo, Colo.

Zopet sprejeti: Anton Mohar 70 2452 1000 33.
 Suspendirani: John Gaber 74 2441 1000 29. — Frank Zelnik 80 80 13060 1000 30. — Franciška Gaber 87 11227 500 22.
 Prestopil k društvu sv. Jurja št. 111.: Jožef Peček 88 5299 1000 18.

Sv. Alojzija, št. 43, East Helena, Mont.

Suspendirani: Rudolf Lukežič 86 16289 1000 26. — Matija Smith 68 12159 1000 41. — Alojz Golob 71 11550 1000 37. — Verona Lukežič 94 16290 1000 79.

Sv. Jožefa, št. 45, Indianapolis, Ind.

Zopet sprejeti: Jos. Pečnik 79 2775 1000 25.
 Suspendirani: Martin Deželan 85 15514 500 17. — Frank Radež 79 12093 1000 38.

Sv. Jurja Vitezi, št. 49, Kansas, Kans.

Suspendiran: Anton Oblak 80 11804 1000 26.
 Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika št. 37.: Frank Kolenc 82 5990 1000 24.

Sv. Petra in Pavla, št. 51, Murray, Utah.

Prestopil k društvu sv. Alojzija št. 78.: Frank Boh 86 13126 1000 24.
 Zopet sprejeti: 84 11520 1000 25.
 Suspendirani: Jos. Pluth 91 16181 1000 22. — Mihael Krasković 65 5426 1000 41.

Sv. Jožefa, št. 52, Mineral, Kans.

Zopet sprejeti: Martin Ramuta 65 7425 1000 42.

Sv. Jožefa, št. 53, Little Falls, N. Y.

Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika, št. 37.: Mihael Sušaršič 93 17251 1000 20.
 Suspendirani: Ivan Stojan 95 15820 1000 17. — Elizabeta Verbič 75 7972 500 38.

Sv. Franciška, št. 54, Hibbing, Minn.

Zopet sprejeti: Alojz Kordiš 94 16040 1000 19.
 Suspendirani: Marko Hobolič 85 14780 1000 26. — John Hobolič 78 17512 1000 36. — Anton Ostrež 83 17070 1000 30. — Frank Možnar 85 15794 1000 27.

Sv. Alojzija, št. 57, Export, Pa.

Pristopili: August Stipetič 86 17790 1000 28.

Sv. Barbare, št. 60, Chisholm, Minn.

Zopet sprejeti: Anton Gačnik 8 13729 1000 26.
 Suspendiran: Jos. Kukič 96 17168 1000 17.
 Crtan: Radetič John 76 13029 1000 34.

Sv. Florjana, št. 64, So. Range, Mich.

Suspendiran: John Cetič 82 11380 500 27.

Sv. Petra in Pavla, št. 66, Joliet, Ill.

Suspendiran: John Stukel 68 13570 1000 42.

Sv. Jezusa Prijatelj Malenih, št. 68, Monaca, Pa.
 Zopet sprejeti: Stjepan Leder 69 16561 1000 44. — Ana Leder 84 16843 1000 27.
 Crtan: Mato Pališak 92 14852 1000 19.
 Pristopili: Mjke Bradica 74 17773 1000 40.

Sv. Petra, št. 69, Thomas, W. Va.
 Suspendiran: Mat. Likar 86 4806 1000 20.

Sv. Janeza Krstnika, št. 71, Collinwood, O.
 Suspendirani: Vincenc Puntek 82 13651 500 28. — Frank Pekavec 71 15312 1000 41. —

Sv. Jožefa, št. 76, Oregon City, Oregon.

Prememba zavarovalnice: Filip Mislej 88 16991 1000 25.

Sv. Rešnjega Telesa, št. 77, Crab Tree, Pa.
 Suspendirani: Josip Galobkar 81 7794 1000 26. — Jernej Pečar 85 14835 1000 26.

Sv. Alojzija, št. 78, Salida, Colo.
 Suspendirani: John Adlak 79 14770 1000 32. — Franjo Parhup 85 16653 1000 28. — John Znidaršič 79 11698 1000 34. — Louis Tekano 93 19552 1000 20.
 Pristopili: Miha Mudrovič 78 17774 1000 36. — Kate Mudrovič 87 17775 1000 27.

Sv. Barbare, št. 79, Heilwood, Pa.

Zopet sprejeti: Frank Kastele 93 15218 1000 19.

Sv. Jernej, št. 81, Aurora, Ill.

Suspendiran: Frank Prijatelj 92 15421 1000 19.

Sv. Janeza Krstnika, št. 82, Sheboygan, Wis.
 Suspendiran: Steve Zevoder 74 16428 500 39.

Sv. Andreja, št. 84, Trinidad, Colo.
 Zopet sprejeti: Florijan Kufar 88 16657 1000 25.
 Suspendirani: Ana Marčelja 94 15492 1000 18. — Mile Maljovec 84 17537 1000 29.

Sv. Jožefa, št. 85, Aurora, Minn.
 Prestopil k društvu sv. Sreca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.: Anton Suoj 95 17465 1000 19.

Sv. Jožefa, št. 86, Midvali, Utah.
 Zopet sprejeti: Mane Penovich 71 11745 1000 38. — Ana Penovich 72 11749 1000 39.

Sv. Mihaela, št. 88, Roundup, Mon.
 Suspendirani: Filip Svab 76 6237 1000 31. — Danica Svab 87 12778 500 23.

Sv. Vitezi Mihaela, št. 92, Rockdale, Ill.
 Pristopili: Frank Potočnik 86 17796 1000 28. — Josip Smeraj 90 17797 500 24.
 Zopet sprejeti: Janez Kuhelj 82 14938 1000 30.

Sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill.
 Pristopili: Frank Gerjol 85 17791 1000 28.
 Zopet sprejeti: Frank Osenk 94 17191 1000 20.

Sv. Franciška, št. 99, Moon Run, Pa.
 Pristopili: Leo Kostnik 89 17792 1000 25.

Feliksa, št. 101, Walsenburg, Colo.
 Zopet sprejeti: Simon Guvo 82 13799 1000 28.

Sv. Marije Vnebovzete, št. 103, Collinwood, O.
 Suspendirana: Franciška Vrbanič 75 15229 1000 36.

Jugoslovan, št. 104, Chicago, Ill.
 Zopet sprejeti: John Pelozo 83 15247 500 25. — Simon Pelozo 96 17436 500 18.
 Suspendirani: Frank Lukašič 81 14291 500 30. — Mat. Matičič 85 14286 500 26. — Anton Pelozo 84 14295 500 27. — Anton Krvin 80 14838 500 31. — Frank Vrečko 77 14965 500 35. — Jos. Blish 66 7049 500 41. — Neža Benčan 83 10932 500 26. — Eva Vrečko 75 14966 500 37. — Mary Nedie 79 5872 500 28. — Olga Krvin 83 17386 500 31. — Franciška Pelozo 91 17725 500 23. — Anton Benčan 86 16015 1000 23. — John Saško 96 17475 500 18. — Alois Sardač 76 14298 1000 35. — Josip Medic 81 63031 1000 25. — Fany Sardač 88 144900 1000 23.

Sv. Martina, št. 105, Butte, Mont.
 Suspendiran: John Vertin 79 14738 1000 32.

Sv. Janeza Krstnika, št. 106, Davis, W. Va.
 Pristopili: John Memar 75 17793 500 39. — Anton Zigman 90 17794 1000 24.
 Suspendirani: Louis Gruden 79 15964 1000 34. — Frank Stefančič 75 16475 1000 35.

Sv. Antona, št. 108, Youngstown, O.
 Suspendirani: John Plahtar 86 17636 500 28. — Anton Mikolič 93 15676 500 19.

Sv. Marije Trsatske, št. 109, Keewatin, Minn.
 Suspendirani: Josip Rebrovič 86 16787 1000 27. — Peter Rumančič 74 15149 1000 38.

Sv. Franciška, št. 110, McKinley, Minn.
 Suspendiran: Tom Vučinović 80 15751 1000 31.

Sv. Jurja, št. 111, Leadville, Colo.
 Pristopila: Franciška Stalcer 84 17792 500 31.

Slovenec, št. 114, Ely, Minn.
 Pristopili: Josip Krall 92 17776 1000 22. — Matt. Kapsh jr. 98 17777 1000 16. — Anie Majerle 92 17778 500 22. — Ivana Somrock 87 17779 1000 27.

Sv. Pavla, št. 116, Delmont, Pa.
 Pristopili: Jožef Fatur 96 17770 500 18. — Andrej Slabe 91 17771 500 23.

OPOMBA: Poleg članovega imena navedene številke značijo: Prva leto rojstva, druga certifikatno številko, tretja zavarovano svoto, četrta razred.

GEO. L. BROZICH, glavni tajnik.

V lekarni.
 Dama: — Ali imate kak par-fumiran prašek za stence?

Glavni pogoj.
 Izdajalce klobas pomočniku, ki želi stopiti v službo: — Na izpričevala ne dam veliko. Samo polica morate biti postrežljiv in molčeli!

Dober poklic.
 — Povejte mi, kaj je vaš poklic?

— Poklic?... Tega ne razumem...

— No, povejte, kaj ste?

— Jaz sem ponos svojih starih čevljev!

Praktično dekle.

—
 Valovi so se zaganjali proti obrežju, kjer je stal mlad parček. Mr. Parker je rekel svoji spremljevalki, da valovi hite k zemlji radi tega, da bi se čim bolj približali njenim malim nožicam. Ona je risala kroge v pesku s špičo svojega elegantnega solnčnika.

— "Ne govorite tako neumno", mu je odvrnila ne sluteč, da ga je stal ta poklon celih pet minut naporne premišljevanja.

Med tem, ko se je on s tem ukvarjal, da bi si izmislil kak drug duhovit poklon, je mlada dama, katere stariši so stanovali v skromni hiši v vzhodu New Yorka, bila tudi otopljena v globoko premišljevanje. Njene misli so se okretale okoli raznih njenih oboževalcev, kateri bi v praktičnem nemo ziru prišli v poštev kot snubi.

— "Tega človeka poznam šele en teden", si je mislila z ozirom na spremljevalca, "in nagovoril me je kar na ulici, kar ni posebno pravilo. In tudi tega se ne bi upal storiti, če ne bi bila pustila nalašč pasti knjigo pred njegovim nosom; vendar se mi zdi, da je dobrušen človek in pa prav grozno zaljubljen vame."

Mr. Parker, kateremu prvi neuspeh ni vzel poguma, si je ubijal glavo, kako bi mogel pohvaliti njeno lepoto in njeno popolnost, ter iskal primere zato v naravi. Zrl je proti nebu, da bi našel kak nežen oblaček ali pa kako svetlo zvezdico, s katero bi mogel primerjati svojo ljubljeno brez škode za njeno lepoto.

Miss Hatty Harbottle, tako je bilo ime mladenki, je nadalje razmišljala o mogočih snubih. Tu je bil mladi Rogers — ki bi tudi lahko prišel v poštev za ženitev — ki ji je dal poljub v tennis-klubu tisti dan, ko je odpotovala, a gotovo si ni pri tem nič resnega mislil. Bil je pač laskač in ljudje, ki radi nosijo svetlobarvne nogavice, so vedno taki, toda imel je nekaj posebno ljubeznivega na sebi. Vsa dekleta v klubu so se ozirala po njem, zato se ni za čuditi, da je tako domišljav. Ima pa 5000 dolarjev plače in uradniki kakor on, ne izgube tako lahko službe in poleg tega imajo še pravico do penzije. S tako plačo bi se že dalo živeti in še precej udobno.

Dalje bi se ne smelo pozabiti na Bertrama, si je mislila nadalje; ta bi bil tretji — ki bi prišel v poštev. Že od prvega dne ji je dvoril. Pred kratkem jo je vprašal, če zahaja rada v gledališče, in če ne bi slučajno njegov oče prišel ravno v tistem trenutku v pisarno, bogve, kako bi se stvar razvila. V romanih navadno končajo taka ljubkovanja jako lepo, morda bi se tudi tedaj — bil je tudi čisto drugačen, kot drugi mladi ljudje v klubu. Nosil je lepe črne brkice in imel krasne bele zobe, in po očetovi smrti bo silno bogat. Ali se pa more resno kosati z njegovimi elegantnimi zankami? Lepa bi že bila, toda drugače — no, če se pa hoče samo zabavati z njo — zato bi se lepo zahvalila. Seveda, lepo bi bilo na vsak način, lepo bogato življenje. Pa nikake gotovosti... Ne bi ji kazalo riskirati; bolje in bolj gotovo bi bilo 5000 dolarjev Artura Rogersa!

Tih vzdihi so jo prekinili v njenem prevdarianju. Obrnila je svoj pogled na od ljubezni koprnečega mladeniča ob njeni strani, kateri v tem trenutku ni videl drugega svet kot njo. "Moje življenje se je začelo šele z dnem, ko sem Vas spoznal", je začel zopet pogovor. "Taval sem v temoti, dokler se mi niste pokazali kot svetla zvezda in posvetili mojo pot. Da", je ponovil, sam seboj zadovoljen s svojo primerjo, "Vi ste mi kot svetleča zvezda na večernem nebu, tako čista in lepa."

Njen razum ji je velel, da ga poplača z nasmehljajem. Res je bil čez ušesa zaljubljen vanjo, pa tudi zelo aboten. Skoro bi ga začela, če ga primerja z Rogersom, kateri se od nobene ne da tako omrežiti. S 5000 dolarjev mu tega tudi ni treba, vzbujal ji je zares spoštovanje ta Rogers, Parker gotovo ne zasluži tako visoke svote, toda rada bi zvedela za gotovo, zato ga je naravnost vprašala:

— "Ali Vam je poznano mesto Plymouth?"

— "Da", ji odgovori, "poprej sem nekaj časa stanoval tam — toda pustimo to, sedaj sem v raju."

— "Res je tukaj zelo lepo."

je odvrnila z nanj nedolžnejšim obrazom sveta, "hotela sem samo vedeti, če morda slučajno poznate nekega Rogersa, ki tam živi."

— "Pa ne morda Artur Rogersa?"

— "Da, seveda", je živo odgovorila, "kaj ne, da je ljubeznjiv človek?"

— "Sta li intima prijatelja?" je vprašal Parker v dvomu.

— "O ne", mu je zagotavljala, "mi poznamo njegovo rodbino, vsi so zelo ponosni nanj, ker je tako lepo napredoval; pravijo, da zasluži 5000 dolarjev."

— "To je res", reče Mr. Parker, lansko leto smo mu zvišali plačo. On dela pod mojim nadzorstvom, zato vem tako natanko."

— "O", je všlo mladi dami, kateri je skoro zastalo dihanje. "Naravno, da Vam se ne zdi mnogo 5000 dolarjev", je smeje pripomnil in takoj zopet postala mirna.

— "Pred nekaj leti sem bil seveda zadovoljen s tako svoto", je razkladal Mr. Parker, "sedaj pa zaslužim dvakrat toliko."

Merila ga je s začudenimi pogledi, in opazila, da bi ne bil tako napačen mož. Kako se je pač mogla tako zmotiti. Saj je bil

še bolj zanimiv, kot drugi može, ki jih je poznala.

— "Na ta način pa imate lahko prav prijetno življenje", pravi na to.

— "O, Miss Harbottle — Hatty!" je vzkliknil s hripavim glasom, "ali bi mogli ga z menoj deliti? Bi li Vam zadoščevala moja plača?"

— Ona se je obrnila v stran in šepetaje odgovorila: "Jaz prav nič ne vem, koliko se potrebuje za življenje."

— "Ali hočeš poskusiti, Hatty, če boš mogla živeti z menoj in mojimi dohodki?"

Pozabljene so bile na mah svetlobarvne nogavice Rogersa, ki je bil sedaj tako daleč od nje. Za trenotek se je spomnila romantičnih brk in krasnega zobovja Bertrama, potem pa se je nagnila na Mr. Parker-jevo rame in zašepetala: "Da".

— "In če pomislim, da je bil samo slučaj, 'je pozneje rekel srečni ženin, 'Ko bi Ti ne zdrknula knjiga iz rok, bi se nikdar morda ne spoznala."

— "Da, bil je srečen slučaj", je potrdila Miss Harbottle.

Za smeh in kratek čas.

PREDOLGO JE MORAL ČAKATI.

Gospod kuharici, kateri je že pred eno uro naročil pečenko: — Ali niste vi ona, kateri sem pred časom rekel, da mi prinese pečenko.

— Da, jaz sem.

— Zdi se mi, da ste se nekoli ko postarali.

POZNA GA.

— Zdi se mi, da prihaja sedaj tvoj ženin.

— Ne vidim tako dobro. Ali nese kaj v roki?

— Nič.

— Potem pa ni pravi.

PO LETI.

— V katero kopališče greš letošnje poletje?

— K svojemu stricu.

— On ne stanuje daleč od tukaj.

— K njemu bom šel samo po denar.

Glasovi o junaštvu slovenskih vojakov.

Grški (III.) armadni kor.

Nek častnik, ki se je udeležil s svojo četo velike bitke pri Lvonu, je pisal svojemu znaneu z dne 9. septembra sledeče:

Od večerj naprej divja v prostoru pri Lvonu zopet velika bitka. Upam, da se bo ta borba končala za nas ugodno. Naši vojaki so že v prvi bitki naskočili sovražniku kot "vrage". Ni nam bilo mogoče jih obdržati nazaj. Naši fantje niso prej odnehal, dokler niso sovražnika, ki so ga imeli pred seboj, potokli. Posebno junaško se je bil naš grški (III.) kor. Slava mu! Sedaj stoji naš junaški zbor zopet svež v novem boju.

Celjski pešpolk št. 87.

Kakor sporoča "Slovenskemu Narodu" častnik, ki se je vrnil ranjen z bojišča, si je spodnještajski slovenski polk št. 87 stekel na bojišče posebno slavo. Posebno sijajno so se držali naši spodnještajski fantje v bitki pri Rava Ruski 26. in 27. avgusta. Zborni poveljnik je ta polk ponovno pohvalil. Mnogi "sedemdesetniki" so si zaslužili z junaškimi čini kolajne. Poročila, da je imel 87. polk ogromne izgube, so znatno pretirana.

Grški pešpolk št. 27.

Neki vojak 27. pešpolka pripoveduje, s kako strahovitim junaštvom so se borili vojaki 27. pešpolka v Galiciji zoper številnejšega sovražnika.

Bilo je dne 26. avgusta, ko je napočila jutranja zora. Naš oddelek je lepo tiho prodiral proti sovražni postojanki. Šli smo naprej z našimi malimi konjčki. Kar koprneli smo po sovražniku. V sledenju maršev v zadnjih dneh in v sled hude žeje smo imeli le malo vode. Naprej! Žeje smo si gasili navadno pomoč, ker se nam je podnevi studila voda, katero smo zajemali iz mlakuz. Sleherni vojak je čutil potrebo, da se mora sovražnika prav kmalu napasti. Mi sprednji smo pokrili naše majhne topove z zelenim vejčjem, da jih sovražnik ne opazi. Noč je bila tako mrzla, da smo morali hitro korakati, da si ogrejemo otrpnele ude. V našo največjo nevoljo je pa prišlo povelje "Stoj!" Takoj smo se postavili za nek zavarovan kraj in smo čakali. Iz daljave smo slišali votlo gromenje topov, vmes pa pokanje pušk in živživanje stvinčen. Bitka se je začela. In zopet smo korakali dalje. Iz neke višine smo zagledali sovražnika. V tesno sklenjenih skupinah smo prodirali dalje. Kljub precejšnji daljavi smo se razločno slišali glasove iz trobent. Sovražnika, ki se nam je bližal, so obdajale goste megle prahu. S svojim silnim navalom so nas nameravali pomandirati. Krogle so neprestano frčale, granate pokale, ki so se razletele. Namerili smo puške na prodirajočega sovražnika.

Kljub temu, da sem grozno vznemirljiv, moram povdarjati, da so krogle iz ruskih topov bile izvrstno namerjene. Razdaljo med nami in Rusi so že mnogo poprej označili ovaduhni sovražniki. Naših vojakov je bilo zraven še mnogo manj. Toda vstrajati moramo! Šrapneli in granate so nam napravile veliko izgub. Kos šrapnela je zadell mojega tovariša v trebuh, bil je pri prici mrtve. Kmalu nato je odtrgala granata našemu naredniku zgornji del glave. Obdaja nas prah smodnika. Zadeneli so klici: "Hura!" V sled neprestanega streljanja so postale eevvi puške vroče. Mi smo streljali neumorno dalje, čeprav nas je bilo vedno manj. Umreti ali zmagati, to je bilo naše geslo. Toda v trenutku, ko sem hotel zopet seči v torbico po patrone, me je zaskočilo na hrbtu, pred očmi se mi je stemnilo in padel sem na skrivno za strelivo.

Šele 2 dni pozneje sem se prebudil v bolnišnici. Šrapnel mi je raztrgal levo pleče, k sreči samo meso. Naši vojaki so spodili sovražnika, ki je imel veliko izgub. V tem boju sem prejel krst s stvinčenkami.

Slovensko junaštvo brez primere. Častnik nekega lovskega bataljona, ki se je udeležil zadnje dni meseca avgusta bojev v iztočni Galiciji in je bil tam ranjen, pripoveduje:

Naš bataljon je bil razpostavljen v neki manjši vasi in je imel skupno z oddelki 3 infanterijskih polkov nalogo, da zadržuje velike, proti naši armadi prodirajoče

ruske čete. Jaz sem dobil povelje, da moram s svojo četo, ki je štela 90 moških, prodreti do nekega gozdnega roba in od tam opazovati prehod ruskih kozakiških čet, katere so naše kavalerijske patrulje naznanile. Mi smo ležali dobro zavarovani v gozdu, ki je iz bližnjega, nam nasproti ležečega gozda prihajal kozak, se oprezno ozrl na vse strani, potem pa v skoku dirjal na prosto polje, ki je ležalo med našim in nasprotnim gozdom. Kozak je potem mirno obstal pod nekim drevesom v naši bližini. Prvemu kozaku so kmalu nato sledili še drugi. Ko ta kosaška predstraža ni opazila nič sumljivega, je v manjših presledkih prihajal še kosaški oddelek kakih 30 moških.

Z veliko težavo sem zadrževal svoje moštvo, da ni začelo streljati na kozake. Držati sem se moral strogo danega povelja, da ne izdam z nepremišljenim streljanjem prodiranja naših čet ter obenem tudi izsledim, v kateri smeri se bo vršilo prodiranje ruskih oddelkov. Čez nekaj časa se je kosaška patrulja odstranila. Jaz sem takoj poslal našemu bataljonu poročilo o tem, kar sem opazil. Po tem dogodku nam ni bilo več dolgo čakati in že smo prišli v boj z mnogo močnejšo sovražno četo. A sovražnik je bil napram nam močnejši samo po številu. Junaštvo naših čet se je do dobra posrečilo zadržati sovražnika in mu prizadeti velike izgube. Naši vojaki se niti za trenotek niso strašili smrtonosnih krogel, ki so frčale mimo naših glav. S skorodoprimerim junaštvom so šli naši fantje in moške, večinoma Slovenci, proti sovražniku. Kljub vsem velikim naporom, katere so že pred bitko prestali, ne ozirajo se na naporno hojo in veliko vročino ter vse nepravilnosti, katere smo prestali v težavnem, blatno-peščenem ozemlju, so naši vrli slovenski vojaki vedno naskakovali sovražnika z veliko prožnostjo in srčnostjo.

Mnogi kozaki imajo na konjih pritrjene male topovčke; prijaše skupina kozakov in vrtil na konjih te topovčke, ki učinkujejo kakor strojne puške.

Iz dnevnika slovenskega vojaka.

V bolnišnici II. državne gimnazije v Ljubljani se nahaja rezervist Jožef Horvat, 27. domobranskega polka, doma iz Kamenvrha pri Zagradcu, ki je na bojišču popolnoma izgubil glas. Hrvat je natanko popisal svoje doživljanje v vojni. Iz njegovega dnevnika prinašamo sledeče zanimivosti:

"V ožen s mo prišli dne 26. avgusta. Ob 8. uri zjutraj so pričeli leteti na nas ruski šrapneli. Mi se pa nisimo prav nič ustrašili, ampak se še celo šalili. Svojem tovarišu sem rekel: 'Poglej, kako Rusi spuščajo čebele na nas!' Ob 3. uri popoldne smo se nekoliko približali sovražniku, da smo pričeli streljati iz pušk. Jaz sem bil dobro skrit. Izstrelil sem okoli 100 patronov. Naenkrat pa pade en meter pred menoj granata, eksplozivna, utrga vso zemljo, ki me je krila, in me vrže kake tri metre nazaj. Ležal sem nekaj časa nezavesten. Ko sem prišel zopet k zavesti, nisem mogel več govoriti. Došli sanitetni oddelek me je peljal do obvezovališča, kjer so me umili po obrazu; bil sem poln prsti. Ko sem se pokrepčal, so mi rekli, naj grem do prve bolnišnice. Vzel sem svojo puško in šel po cesti. Kmalu sem jo pa zavil čez nek hrib in skozi gozd. Naenkrat zagledam v daljavi štiri ruske kozake, ki so dirjali proti meni. Hitro dvignem puško v zrak in jo vržem proč. Kozaki so nato jездili korakoma. Ko pridejo v bližino 300 korakov, hitro pograbim za puško, poklekem in začnem streljati nanje. Dva kozaka sta padla, tretjemu sem pa s strelom izpodbil konja, četrti je pa pobegnil v gozd. Tudi jaz sem nato hitro odšel naprej. Posrečilo se mi je priti brez nesreče v vojno bolnišnico."

Svoje precej obširne zapiske konča Horvat s temi-li besedami: "Hudo je bilo, pa le prijetno. Vojak mora vse vzeti za dobro. Avstrija mora zmagati!"

Slovenci v drugi lvoški bitki. Vojni poročevalec ljubljanskega "Slovenca" je z bojišča brzojavil 13. septembra: V veliki bitki pri Lvonu so se naše čete, med temi tudi naš tretji kor, po študentskih neprestanih bojih bojevale z neprimerno poizvednostjo. Vojni poročevalci, ki so

bili navzoči pri bojih, so polni hvale o naših rojakih.

Trobenta...

Neki ranjeni oficir pripoveduje sledeče: Bili smo v bitki pri Nowosielci in smo jurali. Vojaki so marširali, kakor bi tekli za stavo. Poleg mene je tekla trobenta. Okrog naših ušes so švigale krogle, kakor bi se mušice igrale v solnčni luči. Pogledal sem na trobentača in videl, kako je z napetimi lici poskušal trobentati. Naenkrat je vzel trobento iz ust, pogledal vanjo, jo na vso moč stresel in vnovič skušal trobentati, a zaman. Hiteli smo naprej. Trobentač je rekel: "Gospod poročnik, trobenta neče peti." Hiteli smo dalje. Trobentač je s trobento udaril ob koleno, jo tolkel s pestjo in jokaje ponovil: "Gospod poročnik, trobenta neče peti." Postavil jo je zopet na nstna, tedaj sem slišal, da je zadnjikrat hripavo zapela... Trobentačev obraz je bil blede, pogled je ugašal, na suknji je bila kri. "Tvoja pljuča so prestreljena..." sem mu hotel reči, a v tem trenotku je bil obeležen na zemlji. Če je umrl, ne bo nikdar izvedel, zakaj je njegova trobenta izgubila glas.

Pogreb na bojišču.

"Slovenski Gospodar" je dobil z bojišča naslednjo notico slovenskega vojaka: Po nekem boju smo pokopavali mrtlice. Vsem, ki so padli, smo vzeli izkaznice in vrednostne stvari, ki jih je spravil nek zdravstveni častnik. Medtem so se kopali grobovi 5 metrov v kvadratu. Prijatelj in sovražnik, smrt vse zravna, spita drug poleg drugega; ena plast mrtlicev, ena plast apna. Vsa grob dobi številko, da se tudi v poznejših časih ve, kdo počiva v njem. Ko se položi zadnja plast, stopi k grobu vojni kurat. Resne besede govori in nato blagoslovi vse, ki tu počivajo. V paradi stoji poleg groba stotinja. Nobene salve se ne ustrelji, ker bi izdalo našo postojanko, samo povelje: "Glejte na desno! K molitvi!" in prst se meče na mrtve junake...

Nova vpoklicanja.

Z Dunaja z dne 12. septembra poročajo: Za vsakočasna potrebna nadomestila v vojni se nahajajo armade je za bližnjo bodočnost bogato preskrbljeno. Vseka kor pa je dolžnost vojaške uprave, da poskrbi tudi za nadaljna, če treba, čez to mero segajoča nadomestila, ki bi se izkazala morda kot potrebna tekot dogodkov. V to svrhu bodo vpoklicani v bližnji bodočnosti k črnovojniške mu izvežbanju leta 1894. rojeni, dalje v letih 1892. in 1893. rojeni črnovojni obvezniki, slednji, v kolikor je bila sklenjena glede njih pri naboru v letu 1914. vrniti (Zrückstellung), in niso bili torej niti potrjeni, niti izpoznani kot nezmožni za orožje (waffenunfähig). Oni, ki bodo spoznani pri tem kot sposobni, bodo potem v doglednem času na podlagi črnovojniškega zakona poklicani v službo z orožjem.

Tri lipe.

—o—

Na gori tri lipe so stale, Oj, lepo dišče, ravne, Tako so zvečer sepetale: "Več tukaj ne bomo same."

Mladenčji trije so zapeli Oj tam pod zeleno goro: "Bodimo nocoj še veseli, Saj jutri ne bo več tako!"

Napočilo jutro je tretje, Može so prišli na goro, Posekali lipe — zavetje Gradili iz njih za vojsko.

Zvečer pa na gori kopali Vojaki tam grobe so tri, Tovarše tri vanje so djali, Ležali ki tam so bleli.

Vojna in pariški apaži (fakini).

Dopisnik holandskega "Telegrapha" slika v dopisu življenje v Parizu in izpembe, ki jih je povzročila vojna v Parizu. — Piše: "... Večer v Parizu? Zlostan, žalosten. Solze žalosti mi povzroča v očeh spomin na čarobni, prekrasni večer v Parizu, tem "Ville Lumiere", ko so tisoči in tisoči svetilk razsvetljevale njegove ulice kakor v pripovedki. Z žalostjo se spominjam krasnega žarenja svetlobnih reklam, ki je tako zelo krasilo večer boulevarda. To vse je zdaj minolo. Vsi kraji razsvetljevanja na velikih boulevardih in drugje so zaprti. Nič več ne poje o

ljubezni in flirtu. "Folies Bergeres", "Marigny", "Olympia" in vsi ti prostori veselega Pariza so zaprti. Bojna baklja je zatemnila pariške ulice; skromno svetlo, tam po ulicah navadne svetilke, ki so se sicer v povodnji luči kar poizgubile. Večernega Pariza bi nihče več ne spoznal! Ob osmih zvečer se tu zapirajo kavarne, vsi stoli se denejo na mize in zostje morajo hoče noče zapustiti kavarne. Tuintam gre ponosi po pariški ulici "ponočna večer", dekle, ki mu je vojna vzela ljubimec — apača! Vojna je napravila Parizu dobro delo — da je takoj opustila apače: Brani so se, toda vse jim ni nič pomagalo. Niti jok in stek njihovih Jeanettek in Mini nista nič pomagala. Ta in ona pogumnejša ženščina je začela celo groziti — toda vse zastoj. Dan po razglasu mobilizacije je pariška policija temeljito preiskala mesto, kjer pobrala vse, kar je bilo sumljivega. Vsi apači so bili zbrani. Policija jih je gonila — če je bilo treba — tudi s posteljo. Mnogi apači so se branili, toda zastoj. Dali so jim na izbiro: ali na galejo ali pa v fronto. Večidel so jih poslali na galeje. Brez vseh procesov so postopali hitro z apači in tako so jih spravili iz Pariza.

Pazite na ničvredne ponaredbe ter zahtevajte odločno pristni Richterjev Pain-Expeller z Anchorvarstveno znamko kot je naslikana tukaj. 25 in 50 centov v lekarnah in naravnost od F. AD. RICHTER & CO., 74-80 Washington St., New York, N. Y.

POZOR!

Za Mrs. FRANČIŠKO ŠPEHAR, P. O. Box 144, Iron Mount, Minn., smo prejeli iz starega kraja neko pošiljatev; naj nam blagovoli naznaniti pravilni naslov, ker pismo nam je bilo vrnjeno z dostavkom: "nepoznana".

Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York City

Pouk v angleščini.

Rojakom naznanjamo da smo sklenili popraviti angleščino po domovini. Od leta 1900 do 1912 smo imeli nad 400 rojakov, ki so se učili angleško po našem metodi. Učite se iz posebnih tiskanih zvezkov. Pojasnila zastoj. Pišite ŠE DANES na: Slovenska Korespondenčna Šola 5119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Farma na prodaj.

80 akrov: od teh 15 a. obdelanih, ostalo lepa šuma in pašnik. Lepa hiša 18x24, hlev 18x44, 2 kova, 4 krave, 1 telica, 2 prašiči in 25 kokoši. Mašinerija, vozovi in orodje, 40 klastov drv napravljenih in zloženih. Vse skupaj za \$3000; takoj treba plačati \$1000, ostanek na lahke obroke.

To je samo ena od obdelanih in deloma obdelanih farm, ki jih imam na prodaj. Pišite po cenik.

Isto tako imam na prodaj veliko lepe in rodovite zemlje v severni amer. farmi, zlasti v Willamette in okolici. Požite se za to zemljo, ker povisuje cen za prihodnje leto je že napovedano. Po nadaljnja pojasnila pridite ali pišite na:

Leo Zakrajšek, 309 First Ave., Milwaukee, Wis.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v državah Wisconsin in Minnesota naznanjamo, da bo obiskal ondote večje slovenske naselbine na potovalni zastopnik

Mr. IVAN ZUPAN, koji je pooblaščen pobirati naročnino za list ali sprejemati oglase ter izdajati za to pravoveljavná potrdila.

Mr. IVAN ZUPAN je večletni sodrnik našega lista pod imenom MIKE CEGARE. Mnogo alovenskih naselbin ga je že vabilo; sedaj jih bo pa v resnici obiskal. Cenjenim rojakom ga torej najtoplejšje priporočamo.

Upravništvo Glas Naroda.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda"

SKOZI ŠTIRI MESECE "Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važne vesti vsakega dne, vesti iz stare domovine in sani mive povesti.

Vse oboje lista je uradno priznana in spada v strahovno uniže.

JOHN WENZEL, 1017 E. 6th St., Cleveland, Ohio.

Rad bi zvedel za svojega prijatelja LOVRENA KREČ. Doma je iz Podgorice, fara St. Jakob ob Savi. Če kdo izmed rojakov ve, kje se nahaja, ga prosim, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Zajec, 326 E. 6th St., New York City. (14-16-10)

Kje se nahaja ANDREJ HREN, podomaček Hrenčkov iz Domžal na Gorenjskem? Čul sem, da se nahaja nekje v Clevelandu, O., kjer se slabo dela. Želim, da se mi javi. — Carl Müller, care of Widman, R. 1, Box 63, Avon, Stearns Co., Minn. (13-15-10)

PROŠNJA.

Podpisani, doma iz Dobernič na Dolenjskem, sedaj v Grove City, Pa., se obračam z milo prošnjo do rojakov, da bi mi pomagali v grozni nesreči, ki me je zadela. Prosim vas za kak milodar, dragi rojaki, da bom mogel preživeti sebe, svojo ženo in šest nedoraslih otrok. Dne 12. septembra 1912 sem se ponesrečil v rovu št. 5 v Leesburgu, Pa., ter dobil kilo (pruh). Osem dni pozneje so me operirali, pa je ostalo vse brez uspeha. Videč, da ni nobenega upanja, da bi še kdaj ozdravel, so me poslali v sirotišnico. Tam je bilo tako slabo, da mi ni bilo več za živeti. Po preteku šestih tednov so me poslali domov in od tistega časa se nahajam pri svoji družini. Dosedaj so me nekoliko podpirali ljudje drugih narodnosti, sedaj so se pa naveličali. Ravatelj sirotišnice mi je zarental na neki farmi malo hišico. Pred kratkim so mi povedali, da mi potече rent s 1. novembrom. Če ne bom mogel plačati, me bodo postavili na cesto. S čim naj pa plačam revež, ker že dve leti nimam niti za vsakdanji kruh? Kam naj grem v hudi zimi, sam bolan, z ženo in šestimi otroci? Nimamo ne hrane, ne obleke, ne obuvala. Vse, kar sem si bil prihranil ova leta, ko sem še delal, je pošlo. Ker ne morem hoditi in opravljati nobenega dela, ponižno prosim rojake, da bi mi že vsaj toliko darovali, da bi imel za rent in da bi si kupil kravo, da bi imeli otroci mleko. Brez vaše pomoči, dragi rojaki, mi ni mogoče živeti. Vsa najmanjši dar mi bo dobrodošel, za vsak cent vam bom srčno hvaležen.

John Zupan, R. F. D. 12, Box 13, Grove City, Pa.

Darovi naj se blagovolijo posiljati na uredništvo Glas Naroda. Rojaka Zupana sva obiskala in potrdjujemo, da so vsi podatki na prošnji resnični. Anton Valentinčič, Box 14, Farrell, Pa.; Janez Berglez, New Castle, Pa.

John Zupan, R. F. D. 12, Box 13, Grove City, Pa.

Darovi naj se blagovolijo posiljati na uredništvo Glas Naroda.

Rojaka Zupana sva obiskala in potrdjujemo, da so vsi podatki na prošnji resnični. Anton Valentinčič, Box 14, Farrell, Pa.; Janez Berglez, New Castle, Pa.

Pozor rojaki!

Črno grozdje... \$40.00 tona in belo New

York grozdje \$43.00 tona

Te cene veljajo do preklica.

Vožnjo plača kupec sam.

Za obilo naročil se toplo priporoča Vaš rojak

Ivan Pajk,

CONEMAUGH, PA.

Gotove krone v papirju

lahko dobi pri nas vsakdo, ker jih imamo dovolj v zalogi in sicer po sledeči ceni:

10 K	\$ 2.25
20 K	\$ 4.30
30 K	\$ 6.35
40 K	\$ 8.45
50 K	\$10.40
60 K	\$12.50
70 K	\$14.50
80 K	\$16.50
90 K	\$18.50
100 K	\$20.50
150 K	\$30.90
200 K	\$41.10

Te gotove krone pošljemo vsa komur v Ameriki v registriranem pismu. A epozoriti moramo rojake, da ameriška pošta za pošiljanje registriranih pism v Avstrijo ne sprejme nikake odgovornosti in ne da če se pismo izgubi, nobe nega povračila.

FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York City

HARMONIKE

božna kakor nekoli vrsta izdelovam po popravilu po najnižjih cenah, a delo spretno in samostojno. V popravu masivno vsakdo pošlje, kar sem že nad 10 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vsamega kranjske kakor vse druge harmonike kar računam po dani kakovosti. Kdo pošlje, prejme tudi, brez plačila.

JOHN WENZEL, 1017 E. 6th St., Cleveland, Ohio.

VAŽNO NAZNANILO.

Vsi potniki, kateri so nameravali potovati v staro domovino ta teden ali nameravajo potovati v prihodnje, naj ostanejo na svojih mestih, ker so vse parobrodne družbe prekinile za nedoločen čas s prometom. Kadar se zopet razmere prurugacij, bodmo pravčasno poročali na tem mestu.

Tvrdka Frank Sakser.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v državah Pennsylvania in West Va. naznanjamo, da jih bo obiskal naš potnik

Mr. OTTO PEZDIR,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati pravoveljavná potrdila in ga rojakom toplo priporočamo.

S spoštovanjem Upravništvo Glas Naroda.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA iz najboljšega grozdja.

Lansko rdeče vino po 40¢ gal., staro rdeče vino po 45¢ galona, lansko belo vino po 45¢ gal. in najboljšje staro belo vino po 50¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4½ galone \$12, 10 galon pa \$25. Vinarstvo in distilerija blizo postaje. Potovalni zastopnik je g. M. Zugel.

Poslajte vsa pisma na: STEPHEN JACKSE, Box 161, St. Helena, Cal.

Redka prilika

za tajnike raznih društev, trgovce in druge pisarje.

Za ugodno ceno se dobi nekaj rabljenih pisalnih strojev raznih izdelkov, pri katerih smo dali nadomestiti slabe dele z dobrimi, in urediti tako, da se na njih zamore pisati slovensko in angleško. Sedaj so omenjeni pisalni stroji dobili za nizko ceno, po kakovosti od \$25 do \$60. Cena novim je bila \$90 do \$120.

Pisati na istih se priuči v kratkem času lahko vsakdo. Natančnejša pojasnila daje

Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

